

Casa Corpului Didactic Neamț
Anul XIV Nr. 3
2016

SCOALA MODERNA

Calitate

Competitivitate

Distincție

Casa Corpului Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

Cuprins

DOMENIUL	ARTICOLUL	Pag.
	Cuvânt înainte	2
Considerații metodice	Planificarea unei activități în aer liber	3-5
	Educație în aer liber/ educație experiențială / învățare experiențială	6-8
	Elevul de clasă pregătitoare	9
	La BD en classe (pas seulement de langues)	10-14
Exemple de bune practici	Produsele nelemnoase ale pădurii	15-16
Literatura română	Despre carte și importanța lecturii	17-20
	Spun cei ce l-au cunoscut pe Tudor Arghezi.....	21-23
Management educațional	Comunicarea organizațională conceptul de comunicare organizațională	24-25
	Studiu asupra managementului calității în educație	26-28
Proiecte educaționale	Școala gimnazială Vaduri – o școală pentru toți elevii	29-30
	Activitățile extracurriculare – locul și rolul lor în educația preșcolarilor	31-32
	Cercul de pictură icoana pe sticlă (icoana ,suflet de copil)	33-34
	Artă în fel și chip	35-39
Sport și sănătate	Selecția și formarea grupelor de minihandbal	40-42
T.I.C.	Internetul și educația. Tendințe actuale și viitoare	43-47

CUVÂNT ÎNAINTE

Septembrie...numit popular Răpciune, luna cea mai importantă pentru cei care au trudit, acum fiind adunate roadele muncii de peste an.

Septembrie...un nou început pentru cei care pășesc pentru întâia oară pragul școlii. Un nou început pentru fiecare dascăl, pentru fiecare părinte.

Septembrie...luna în care trebuie să privim cu încredere înainte, spre nou și spre mai bine.

Doresc tuturor, elevi, cadre didactice, părinți un an cu rezultate, cu sănătate și împliniri!

Prof. Florentina Vasiliu-Moise

Director al Casei Corpului Didactic Neamț

PLANIFICAREA UNEI ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER

Prof. Corbu Maria- Magdalena
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret”, Piatra- Neamț

„Educația în afara clasei solicită folosirea simțurilor pentru observare și percepție”. (Lewis, 1975)

În mod tradițional, prin planificare, proiectare se înțelege programarea materiei de studiu pe unități de timp și de activitate, a planului calendaristic, a sistemului de lecții, elaborarea planului de lecții etc.

Activitatea de proiectare pedagogică valorifică acțiunile și „operațiile de definire anticipativă a obiectivelor, conținuturilor, strategiilor învățării, probelor de evaluare și mai ales ale relațiilor dintre acestea în condițiile unui mod de organizare al procesului de învățământ.”

Un cadru didactic bine intenționat trebuie să își pună următoarea întrebare: cum aș putea face astfel încât întotdeauna activitățile didactice pe care le desfășor să fie eficiente?

Pentru aceasta este nevoie de o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care să preîntâmpine sau să

anuleze alunecarea pe panta hazardului total și a improvizației, chiar dacă vorbim și ne referim la planificarea unui alt tip de activitate- și anume cea desfășurată în aer liber, în afara spațiului convențional al clasei..

A devenit o judecată de bun simț aserțiunea după care un „lucru bine făcut” este rezultatul unui „proiect bine gândit”.

Proiectarea unei unități de învățare se recomandă a fi făcută ținând seama de următoarele:

1. centrarea demersului didactic pe obiective, nu pe conținuturi;
2. implicarea în proiectare a următorilor factori:

- obiective de referință
- activități de învățare
- resurse
- evaluare.

Unii autori (Jinga, Negret, 1994) avansează un algoritm procedural ce corelează patru întrebări esențiale, în următoarea ordine:

- **Ce voi face?**
- **Cu ce voi face?**

- **Cum voi face?**

- **Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?**

Răspunsurile la cele patru întrebări vor contura etapele proiectării didactice.

- **Ce voi face?**

Vizează obiectivele educaționale, care trebuie fixate și realizate.

Ne propunem să stabilim câteva obiective pentru o activitate de tip Outdoor, fără însă a neglija premisele acestui tip de educație. Ce ne-am putea propune?

- să facilităm contactul copiilor cu materiale naturale cât mai diverse pe care ei să le poată explora cu toate simțurile, să le cunoască, să-și apropie astfel de materiale, să le iubească, pentru că nu trebuie să uităm că:
- Educația Outdoor se adresează tuturor celor trei nivele de învățare: nivelul acumulărilor de cunoștințe (*Cognitiv*),

nivelul deprinderilor fizice (*Motric*) și cel al individualizării unor trăsături de comportament (*Afectiv*) și atunci când vorbim despre experiențe și educație experiențială trebuie să avem în vedere că *înveți cu creierul, înveți și faci cu mâinile înveți și simți cu inima!*

- să favorizăm însușirea și dezvoltarea la copii a unor calități motrice prin exersarea în condiții de mediu natural sălbatic sau cât mai aproape de acesta.

Jocul în aer liber oferă copilului oportunitatea de a alerga, de a se plimba sau de a merge cu rolele, bicicleta, trotineta etc. În mediul natural, folosirea metodelor interactive stimulează implicarea și participarea, oferă numeroase provocări iar procesul de învățare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente, să creeze o relație puternică între copii bazată pe sprijin reciproc. În activitățile de tip outdoor „pe copil îl educă tot ceea ce-l înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că

fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.”

- Cu ce voi face?

Trimite către resursele educaționale de care dispune sau trebuie să dispună educatorul.

Resursele educaționale de care putem dispune în afara spațiului clasei, în mediu Outdoor sunt multiple și diferite de cele convenționale, cu care ne-am învățat în sala de clasă tradițională: dacă avem la îndemână role, biciclete, trotinete, triciclete și alte echipamente sportive, vom putea desfășura în aer liber, întreceri sportive, curse, trasee aplicative cu obstacole, etc. Punând la dispoziția copiilor semințe, instrumente de grădinarit, răsaduri, am putea realiza activități cu caracter practic, acțiuni de ecologizare, de plantare, am putea observa viața unei plante de la stadiul de sămânță până la maturitate, etc.

Tot ceea ce ne înconjoară, brazii, copacii, pomii, trunchiurile copacilor, pietrele din drum, apa și nisipul sau pământul pot reprezenta reale răspunsuri la întrebarea: **Cu ce voi face?** Și toate acestea pentru că educația Outdoor pregătește educabilul pentru viață.

- Cum voi face?

Cere un răspuns concret privind stabilirea unei strategii educaționale, coerente și pertinente, pentru atingerea scopurilor. Una din strategiile cele mai des utilizate în educația Outdoor este jocul în toate formele sale.

Jocul în aer liber are un rol crucial în dezvoltarea armonioasă și sănătoasă a copilului. Într-o epocă în care televizorul și calculatorul domină din ce în ce mai mult viața copilului și îl atrag în plasa sedentarismului, activitățile în aer liber sunt o fărâma de speranță la care merită să apelezi pentru a crește un prichindel falnic și sănătos, atât din punct de vedere fizic, cât și mental!

Numele activității Outdoor nu impune niciun fel de conținut. Activitățile outdoor pot fi jocuri libere, pot fi jocuri sportive organizate în grup sau pe echipe, pot fi pur și simplu activități obligatorii transferate din grupă în curte. Dacă e timp frumos, scoți copiii la ora de poveste în curte, pe iarbă, la umbra unui pom. Asta nu înseamnă că nu îți vei conduce activitatea de educare a limbajului. Pur și simplu schimbi peisajul.

-Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?

Pune problema conturării unei metodologii de evaluare a eficienței activității desfășurate. Aici putem vorbi

despre existența unui feedback pozitiv sau de realizarea reușitei unei activități, care o putem sesiza imediat, atunci când vedem că obiectivele propuse au fost realizate, îndeplinite. Știm cu toții că orele petrecute la școală nu permit realizarea corectă a coeziunii grupului. În cadrul școlii, toți se simt niște actori care au de interpretat roluri bine stabilite. Uneori, prejudecățile diverse sunt cele care împiedică coagularea grupului. Efectele acestui eșec sunt extrem de importante și de vizibile: un permanent conflict între elevii clasei respective, între elevi și educator, dezagregarea colectivului în gurpuri mici, de cele mai multe ori aflate într-o acerbă competiție, pierderea interesului pentru studiu, întreaga atenție fiind atrasă de întreținerea permanent a

acestor conflicte. Nu întotdeauna mediul școlar este cel mai potrivit pentru încheierea colectivului. Ca alternativă ar fi aceste activități desfășurate în spații și medii alternative, activitățile de tip Outdoor.

Într-o societate în care individualismul, competiția neloyală și acerbă, invidia, indiferența și intoleranța sunt încă prezente, activitățile de tip Outdoor, oferă o alternativă care vine în consens cu politica promovată de comunitatea europeană: lucru în echipă, prietenie, încredere și respect reciproc, toleranță și solidaritate, valori pe care școala și societatea au datoria morală să le cultive în mintea și mai ales în sufletul copiilor și tinerilor.

Creativitatea,
Orizonturi,
Enciclopedică
București 1972

Colecție,
Editura
Română,

2. Băran-Pescaru, Adina-Parteneriat în educație: familie școală-comunitate, Ed. Aramis Print, București, 2004;

3. Cristea, Sorin-Dicționar de pedagogie, Ed. Litera Internațional, București, 2002;

4. Șincan, Alexandru-Școala și familia, Ed. Gh. C. Alexandru, Craiova, 1993

BIBLIOGRAFIE:

1. AL. Roșca:

EDUCAȚIE ÎN AER LIBER/ EDUCAȚIE EXPERIENȚIALĂ / ÎNVĂȚARE EXPERIENȚIALĂ

Prof. Hîrțan Ana
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret”, Piatra- Neamț

Pornind de la premisa că experiențele vieții reale formează bazele învățării, se impune abordarea conceptului „Outdoor Education”, care își propune o educație concepută ca proces de predare-învățare în spații diferite, neconvenționale. Copilul poate învăța cel mai bine și cunoștințele pot fi mai trainice, operând direct cu materiale și situații de viață, în afara școlii, prin contact nemijlocit cu realitatea, iar rolul dascălului este de a mijloci experimentarea stării de a fi în natură, de a fi în alt spațiu, neconvențional, corelând astfel activitățile realizate în natură cu cerințele curriculum-ului în vigoare.

Educația de tip outdoor este o formă organizată de învățământ care îl pregătește pe copil pentru viață și care se desfășoară în aer liber, este **educație în aer liber**.

Activitățile educației de tip outdoor se desfășoară

întotdeauna în **natură** și nu au ca finalitate rezultate palpabile (diplome, atestate), ci produse vizibile la nivelul comportamentului copiilor.

Dacă învățarea clasică, în sala de grupă, are un aspect cognitiv, activitatea de tip outdoor are un aspect pur practic, informal și experiențial.

Educația în aer liber își are originea în multe inițiative apărute în ultimii 150 de ani: taberele de corturi; cercetășia (întemeiată în 1907 de englezul Robert Baden Powell) – care urmărește tot un fel de educație informală, bazată pe activități practice în aer liber; școlile în pădure din Danemarca; școlile și mișcarea Outward Bound înființate de Kurt Hahn.

Așadar, conceptul outdoor nu este unul foarte nou, încă în anii 40 se constituiau primele “școli de educație outdoor “de către adepții teoriei lui **Outward Bound** care susține că “principala sarcină a educației este să asigure supraviețuirea următoarelor

calități: o curiozitate inovatoare, o voință invincibilă, tenacitate în atingerea țelului, lepădarea de sine și deasupra tuturor compasiune.”

Astăzi, educația Outdoor se definește ca suma acțiunilor întreprinse de personal calificat, în principal educatori, într-un mediu natural chiar sălbatic, folosind metode experiențiale pentru a produce schimbări la nivelul abilităților intelectuale, fizice interpersonale și intrapersonale și al comportamentului față de mediu. Educația în aer liber parcurge toate cele trei nivele de învățare: *cognitiv; afectiv; motric*.

Finalitatea activității de tip outdoor este aceea de a dezvolta personalitatea fiecărui copil în unul dintre domeniile:

Educația în afara clasei este o metodă de învățare bazată pe experimentare și practică?

Se impune să delimităm unele aspecte care țin de locul, cadrul și modalitatea de învățare

propusă de activitățile de tip Outdoor. Așadar, vom răspunde la următoarele întrebări:

În ce cadru învăt?

- Educația pe care o primim în instituțiile de învățământ clasice, adică în grădiniță, în școală, este una de tip **formal**. Programele de Educație Outdoor se desfășoară în natură și finalitatea acestora nu este reprezentată de o diplomă sau un certificat, ci este reprezentată de schimbările vizibile produse la nivelul copiilor. Astfel putem concluziona că: Educația Outdoor are un caracter **nonformal**.

Cum învăt?

- De cele mai multe ori educația primită în sala de grupă sau de clasă, are un aspect pur teoretic, un caracter cognitiv. Educația outdoor se realizează cu ajutorul experiențelor programate, care se desfășoară într- un singur loc sau în cursul unor călătorii. **“Spune-le oamenilor - ei s-ar putea să uite... Arată-le! - ei ar putea să țină minte... Dar implică-i... și ei vor înțelege”** (Confucius).

Educația prin experiență are două componente, educația prin provocare și educația prin serviciul în folosul comunității. În Educația Outdoor preșcolarul și elevul învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi

reflectă pentru extragerea învățăturilor. Acest tip de învățare, caracteristic Educației Outdoor, se numește **învățare experiențială, adică înveți cu creierul, înveți și faci cu mâinile înveți și simți cu inima!** Un vechi proverb chinezesc accentuează eficiența educației experiențiale și vine în sprijinul susținerii experienței, a descoperirii, a educației de tip experiențial: **“Ce aud – Uit, Ce văd – Îmi amintesc, Ce fac – Înțeleg”**.

Este important de știut că în educația outdoor se învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi copilul, educabilul reflectă, pentru a extrage învățăturile. Acest mod de educație Outdoor îl recunoaștem ca „ ÎNVĂȚARE EXPERIENȚIALĂ”.

Un studiu mai modern spune că:

“Ne amintim 20 % din ceea ce auzim;

30 % din ceea ce vedem;

90 % din ceea ce facem.”

Ce învăt?

- Educația Outdoor se adresează tuturor celor trei nivele de învățare: nivelul acumulărilor de cunoștințe (**Cognitiv**), nivelul deprinderilor fizice (**Motric**) și cel al individualizării unor trăsături de comportament (**Afectiv**). Educația Outdoor presupune ca procesul de

predare- învățare- formare să se petreacă în afara școlii, respectiv în natură și spații culturale.

„Educația în afara clasei include educația pentru cunoașterea mediului, educația pentru conservarea resurselor, educația pentru aventură, camping școlar, terapia prin intermediul zonelor sălbatice și unele aspecte ale recreerii în aer liber.” (Lappin, 2000)

Obiectivul unui asemenea tip de educație îl reprezintă plasarea în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care copiii le învață la școală, dezvoltarea spiritului practic și a adaptării la situațiile concrete de viață, modalități de înțelegere a elementelor educaționale predate la clasă. Astfel, cadrul didactic va reuși să vină în întâmpinarea unor probleme de actualitate, precum prevenirea sedentarismului, dezvoltarea capacității de a interacționa social, relaționarea conceptului cu reprezentarea lui concretă din lumea reală, ceea ce reprezintă alte variabile semnificative ale educației Outdoor.

Educația de tip Outdoor se bazează pe filosofia, teoria și practica educației experiențiale și a educației ecologice, dezvoltând la copil înțelegerea și aprecierea de sine, a celor din jur și a lumii naturale.

Concepția acestui nou tip de educație este că orice om, în anumite condiții își mobilizează, prin creativitate, resursele corporale și mintale.

BIBLIOGRAFIE:

1. AL. Roșca:
Creativitatea, Colecție,
Orizonturi, Editura
Enciclopedică Română,
București 1972

2. Băran-
Pescaru, Adina-Parteneriat în
educație: familie școală-
comunitate, Ed. Aramis Print,
București, 2004;

3. Cristea, Sorin-
Dicționar de pedagogie,
Ed. Litera Litera
 Internațional, București,
2002;

4. Șincan, Alexandru-
Școala și familia, Ed. Gh.
C. Alexandru, Craiova, 1993;

5. U. Șchiopu:
Psihologia Copilului, Editura
Didactică și pedagogică,
București 1967

6. Vărasmas, Ecaterina, Adina-
Consilierea și educația
părinților, Ed. Aramis Print,
București, 2002;

ELEVUL DE CLASĂ PREGĂTITOARE

Prof. Înv. Primar Gabriela Macsim
Școala Gimnazială comuna Văleni

Răspunderea cea mai mare pentru pregătirea elevilor pentru școală o poartă părinții. Mai sunt, totuși, părinți care, în loc să sădească în suflerul copilului dragostea față de școală, față de cel care-l educă și-l instruieste, imprimă acestuia frică și teamă.

Încă de pe timpul verii unii părinți, tulburați de unele ghidușii ale copiilor, încep să-i apostrofeze: „Vine ea școala, vezi tu atunci!” sau „Of! nu vine mai repede școala să scap de tine o dată!”... Școala nu vine din nici o parte și nici nu pică din cer, iar acolo nu este nimeni să-l sperie. Dimpotrivă, în pragul fiecărei școli, elevii din clasa pregătitoare sunt așteptați cu zâmbetul pe buze de un om blând și drag copiilor – învățătorul, a cărei

menire este să le descifreze acestora tainele slovelor necunoscute.

Elevii, ai căror părinți le-au sădit în suflet spaima și frica față de cei care îi vor instrui și educa, nu vor veni cu dragoste și bucurie la școală. Iată de ce, unii elevi de clasa pregătitoare plâng și sunt timizi în primele zile de școală, pentru că părinții lor nu i-au pregătit așa cum trebuie pentru a înțelege ce înseamnă a fi elev.

Oare, acești părinți cred că după ce copilul a pășit drumul școlii au „scăpat de el”?

Nu, nu au scăpat de copil. Dimpotrivă, părinților la revine o sarcină mai mare, aceea de a fi colaboratori permanenți ai școlii. Și încă nu am discutat de o

greșeală pe care o mai practică unii părinți. Înainte de începerea anului de învățământ timpul „bobocilor” de școală este aglomeat cu desenarea literelor alfabetului, chipurile: „e bine să le știe din familie”, dar fără a explica acestora elementele grafice din care se compune o literă. Această practică greșită va duce invariabil la pierderea interesului copilului, când aceste elemente vor fi predate de învățător, la timpul potrivit. Bine ar fi dacă părinții s-ar ocupa în această perioadă de formarea la copii a unei vorbiri corecte, civilizate, să-i învațe să recite unele poezii să povestească unele basme scurte. Numai așa vom reuși să sădim în sufletul copilului din clasa pregătitoare dragoste și curaj pentru învățătură și muncă, și mai ales dragoste pentru școală și dascălul ei.

La BD en classe (pas seulement de langues)

Alexandru Miță

Lycée Théorique "Mihail Kogălniceanu" Vaslui (Roumanie)

Inspection Scolaire du Județ de Vaslui

Introduction

En France, parmi les autres documents prévus pour l'apprentissage des langues ou de la littérature, il y a toujours une liste d'albums de bandes dessinées. C'est cette découverte qui a déclenché et motivé ce compte-rendu. Mais comment utiliser la bande dessinée comme outil pédagogique ?

Peut-on dédier ce support à une seule discipline ?

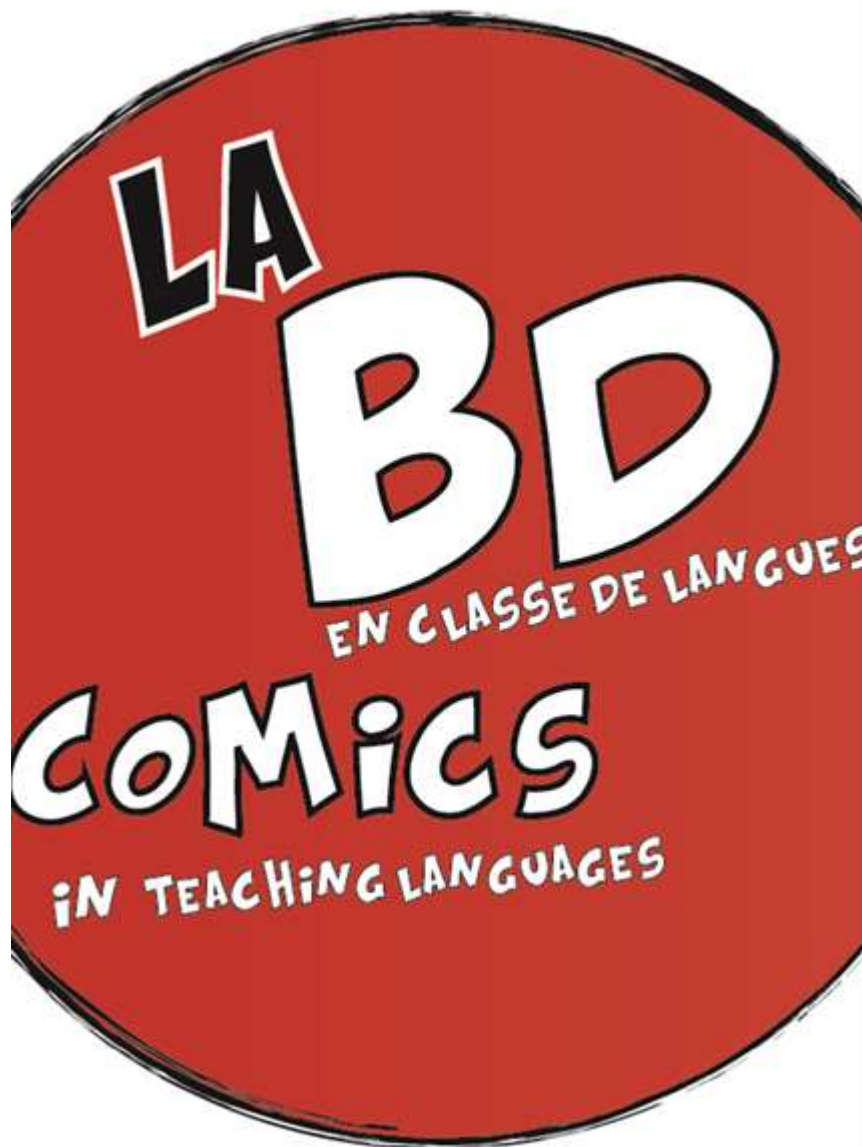
Si oui, laquelle ? Littérature ? Arts ? Langues ?

Peut-on l'élargir aux autres disciplines ? Si oui, comment ?

La bande dessinée ne peut-elle s'adresser qu'aux cycles lecteurs ?

Voilà pourquoi cette étude se déroule autour de cette problématique principale : **Comment utiliser la BD comme outil pédagogique ?**

Je vous propose d'envisager comme point de départ projet de classe autour de la bande dessinée. Celui-ci repose sur deux points : la découverte (*Les codes, les outils, les genres, etc.*) et la pratique de la BD aux élèves dans les disciplines de la maîtrise de la langue et des arts visuels. Ainsi, par le biais de la bande dessinée se met aussi en place une pédagogie de projet.

Une redéfinition dans les grandes lignes de ce qu'est la bande dessinée, s'avère donc nécessaire. La BD c'est apriori un récit raconté en images successives de différentes tailles

(cases). Tout comme le cinéma, la BD utilise la technique du cadrage et l'ellipse. Elle se caractérise aussi par l'utilisation des bulles (*Phylactères*) où apparaît le texte. La BD utilise

donc un code spécifique et se lit de gauche à droite et de haut en bas sous nos latitudes.

C'est aussi une forme littéraire à part entière subdivisée en genres différents (*aventure, fantastique, humour, policier, ...*). Enfin, c'est un art reconnu : le neuvième art.

Partie I Petit historique de la BD

La bande dessinée, c'est avant tout raconter. Raconter sous forme d'images. Tout comme une peinture, la bande dessinée traduit par le dessin : le mouvement, le portrait, la représentation. Mais à la différence d'une peinture, il y a dans la bande dessinée une dimension supplémentaire : c'est le temps qui vient s'ajouter. Cette évolution du temps s'inscrit dans la succession de dessins, de scènes, dans cette lecture de gauche à droite qui s'effectue le long de la bande. Il y a aussi la juxtaposition, ou plus exactement le mélange du texte et de l'image.

Ainsi cette manière de rapporter un événement existe depuis longtemps mais il faut attendre le XXème siècle avant que la bande dessinée ne prenne sa forme courante avec ses codes établis que nous connaissons depuis une centaine d'années environ.

a. La BD « préhistorique »

Suivant les spécialistes de la BD, certains font remonter sa « préhistoire » aux dessins des hommes préhistoriques dans les cavernes, d'autres la font commencer à la tapisserie de Bayeux. Les peintures de Lascaux, peuvent également être considérées comme étant le point

de départ. Ces fresques montrent la volonté de décrire son temps, son quotidien. On est, dès lors, dans la représentation contemporaine.

Il en va de même pour les hiéroglyphes égyptiens, combinaison entre écrit et dessin, où l'écrit est le dessin. De plus, on y trouve déjà la lecture en bande, en succession de scènes pour raconter un événement. C'est la même chose pour les frises aztèques.

1066, une date à retenir dans l'histoire mondiale de la BD. Sur 70 mètres de long s'étale la tapisserie de Bayeux où est contée en scènes successives l'épopée des chevaliers normands. Succession d'images, récit en bandes, présence de textes. Il n'y manque que le phylactère.

Dans « Le monde étonnant des bandes dessinées », Jacques Marny rapporte une anecdote intéressante datant du XIVème siècle, celle du bois Protat. Il s'agit d'un bois gravé datant de 1370. Cette scène représente un centurion romain, levant un doigt vers la croix chrétienne, qui déclare : « *Vere filius Dei erat iste* » (*Oui, cet homme était vraiment le fils de Dieu*). Et ces paroles sont, vraisemblablement pour la première fois dans l'histoire, inscrites dans un parchemin s'échappant de sa bouche. L'ancêtre du phylactère est né. Voilà comment on pense déjà à retranscrire le dialogue, les paroles d'un homme dans un dessin. Mais il faudra encore attendre au moins 500 ans avant que la bulle ne soit systématisée et conventionnée. Patience.

Ces quelques exemples pris ça et là au détour de l'histoire mondiale démontrent qu'à différentes époques et sur tous les continents existe une idée commune qui donnera engendrera finalement la bande dessinée.

b. Le XIXème siècle et l'aube de la BD moderne

En 1820, en France, les enfants sont « sages comme des images », en l'occurrence des images d'Epinal. Le concept est simple : une image résumant une histoire ou une scène et, en dessous, quelques lignes de texte décrivant l'action dessinée au-dessus.

Dans la première moitié du XIXème, l'allemand Rodolphe Töpffer publie entre autres « histoires en estampes » ; c'est-à-dire des histoires en bandes dessinées. Le texte est toujours placé sous l'image.

En France de l'an 1889, la Famille Fenouillard connaît un vrai succès populaire avec ses aventures qui paraissent dans « le petit français illustré ». Dès le départ, il est intéressant de noter que l'essor de la bande dessinée se fera principalement grâce à la presse et aux journaux qui seront son principal support de diffusion. L'auteur de cette BD, Georges Colomb dit Christophe (1856-1945) est considéré comme l'inventeur de la bande dessinée française. On lui doit aussi les aventures du Sapeur Camembert ou bien celles du savant Cosinus.

Tout comme la tapisserie de Bayeux, une autre date importante dans l'histoire de la bande dessinée mondiale : 1895.

Première parution de « The yellow kid » aux Etats-Unis. Un étrange garçon chauve habillé d'une robe jaune qui naît sous la plume de Richard-Felton Outcault. Et c'est la première fois depuis le bois Protat (1370) que revient le phylactère. Cette fois l'idée sera reprise et deviendra vite un code principal de la bande dessinée mondiale. Aujourd'hui, « the Yellow Kid » est le nom de la récompense la plus prestigieuse de la bande dessinée. Au début du XXème siècle, la bande dessinée a déjà ses codes établis et que ses premiers héros, essentiellement comiques.

c. Le XX-ème siècle et le progrès explosif de la bande dessinée

Au cours de ce siècle, la BD passe du statut d'art mineur à celui de 9ème art. Ses principaux centres de création sont localisés en Amérique du Nord et en Europe. Le manga au Japon peut être considéré comme un phénomène à part qui suivra sa propre logique d'évolution, avec des codes et normes graphiques différentes..

Aux USA, la BD se développe principalement dans les quotidiens (*New York World*, *New York Journal*, etc.) tandis qu'en France, elle paraît principalement dans la presse destinée aux enfants (*l'Epatant*, *La semaine de Suzette*, *L'Intrépide*, etc.). C'est une raison pour laquelle la BD sera longtemps considérée comme production destinée presque exclusivement aux enfants, en France. Il s'agit alors d'un même

média (*La bande dessinée*) mais deux développements différents.

Enfin il est intéressant de voir l'évolution des modes de parution de la BD au cours du XXème siècle. La BD est principalement présente dans la presse jusqu'à la seconde guerre mondiale, avec un essor considérable des journaux de BD entre 1945 et 1980. Depuis, pour des raisons économiques, de nombreux titres de journaux de BD ont disparu des kiosques et les éditeurs privilégient leur parution directement en albums cartonnés et reliés.

c. Dates essentielles pour le phénomène de la BD

En France, par la loi du 16 juillet 1949, une commission est créée pour contrôler les publications destinées à la jeunesse en délivrant un agrément. Pour la bande dessinée, elle a été longtemps considérée comme une commission de censure en France.

Voilà un tableau comparatif qui propose un parallèle entre la BD anglophone et celle francophone

II. Réflexions didactique sur l'usage de la BD en classe

Cette réflexion s'attache à voir quelle articulation peut se faire entre la bande dessinée et son utilisation en classe à différents buts.

L'utilisation de la bande dessinée offre de nombreux avantages. Le principal reste la pluridisciplinarité. De par sa forme son exploitation est principalement tournée vers deux disciplines : la littérature et les arts visuels.

a) en littérature, la BD permet un travail en réseau sur :

-les personnages (*Par exemple, différentes aventures du Marsupilami, de Valérian, de Philémon, etc.*)

-les genres (*Humour, western, science-fiction, fantastique, aventure, etc.*)

-les auteurs et leurs différentes oeuvres (*André Franquin, Fred, Turck et Bob de Groot, Denis Lapierre, etc...*)

- les formats (*Strips, gags en une planche, histoires courtes, albums de 44/80 pages*)

USA	Année	FRANCE / Belgique
Little Nemo in Slumberland (de Winsor Mc Cay)	1905	Bécassine
	1925	Zig et Puce (d'Alain Saint-Ogan)
Mickey (de Walt Disney) Popeye (d'Elzie Segar)	1929	Tintin et Milou (d'Hergé)
	1934	Création du Journal de Mickey*
Superman (de Jerry Siegel)	1938	Spirou* (de Rob-Vel) et du journal éponyme*.
	1946	Création de journaux de bédés :
		- Vaillant qui deviendra le journal de Pif
		puis Pif-Gadget*
		- Tintin , le journal des jeunes de 7 à 77 ans
		Lucky Luke* (de Morris)
	1949	Loi du 16 juillet 1949
Peanuts / Snoopy (de M. Schulz)	1950	
	1958	Gaston Lagaffe (d'André Franquin)
	1959	Le journal Pilote et Astérix et Obélix*
		(d'Uderzo et de Goscinny)

La BD permet pour tous les élèves une entrée plus facile dans la lecture autonome et elle devient lecture plaisir. S'ils ne sont pas habitués des romans ou des autres formes de littérature, généralement les élèves connaissent et pratiquent déjà d'eux-mêmes la lecture de bandes dessinées. Ils en connaissent les principaux codes, genres et personnages. Pour des élèves en difficulté face à la lecture, cela reste un moyen plus facile de pratiquer la lecture autonome.

Tout comme le théâtre, la BD est un outil privilégié pour l'étude du dialogue dont elle use presque exclusivement. Par sa technique du cadre et de la mise en scène des personnages, elle s'apparente à du « théâtre en images ». Une forme toute désignée pour travailler la mise en voix et la diction des textes par une théâtralisation.

Enfin, la bande dessinée peut être le point de départ de projets d'écriture au moins à trois niveaux :

– Le prolongement d'un récit inachevé. Le meilleur exemple pour cette activité reste le suspense de bas de page. C'est-à-dire lorsque le héros sur la dernière case d'une planche s'étonne à la vision de quelque chose que n'a pas encore vu le lecteur. On trouve cela dans beaucoup de BD d'aventures et notamment chez Hergé avec Tintin.

– L'écriture de dialogues. L'exercice consiste pour l'élève à

écrire les paroles des personnages en tenant compte de l'information visuelle (*attitudes, décors, personnages, etc...*).

– Plus complexe mais très complet, c'est l'écriture d'un scénario par l'élève. Cela nécessite auparavant d'avoir étudié un scénario. On y trouve à la fois le texte décrivant la mise en scène de la case mais aussi la présence de dialogues comme on peut le voir dans le théâtre.

Bien évidemment, la bande dessinée étant avant tout une histoire, on peut pratiquer un travail d'interprétation de l'œuvre comme on le ferait avec un conte ou un roman.

b) en arts visuels

Tout comme en littérature, la bande dessinée a sa place à plus d'un titre dans cette discipline. Elle participe à l'introduction de l'image sous toutes ses formes au sein de la classe. Elle s'inclue dans les deux volets majeurs des arts

visuels à savoir la pratique et une approche culturelle.

L'aspect pratique

Dessiner sa propre BD, c'est réfléchir au procédé de création de l'image (*ou de la planche*). Il faut donc se pencher sur les étapes de la création d'une BD (*Scénario, découpage, crayonné, encrage et couleur*).

Puis, reprenant les étapes de création, c'est s'intéresser aux différentes techniques de réalisation mises à la disposition de l'élève :

– L'encrage :
Feutre, pinceau, plume

– La couleur :
Pastel, crayon, gouache, aquarelle, logiciel de mise en couleur sur ordinateur, travail des contrastes en noir et blanc, etc...

– Ou bien une approche plus originale de la BD s'inspirant du roman-photo à base de découpages et de collages.

– Les nouvelles technologies offrent un terrain d'expérimentation et d'expression unique en vue de créer la BD contemporaine. Dans nos futures

études, nous vous donnerons plusieurs suggestions à cet égard, basées sur nos propres expériences dans le projet stratégique Erasmus+ « Comics in Teaching Languages/La BD en classe de langues ».

Toutes ces techniques peuvent déjà avoir été vues par les élèves soit par l'étude d'œuvres, soit par des productions personnelles « à la manière de ». Sinon, voilà une bonne occasion d'aborder des techniques inconnues, et même de faire de l'informatique, en scannant les BD et en les mettant en couleur avec un logiciel.

b) Une approche culturelle

Par la réalisation de BD, et donc de dessins en cases, on peut revoir ou découvrir des notions transversales aux œuvres présentées dans les arts visuels :

- Différents plans et profondeur d'une image
- L'occupation de l'espace délimité, la lisibilité de l'image.
- La proportion, l'échelle
- Le mouvement des personnages

La bande dessinée est aussi un outil culturel pour l'approche et la connaissance d'œuvres d'art. Les BD foisonnent de références ou d'hommages aux autres formes d'art (*littérature, cinéma et peinture entre autres*). Ces hommages ou ces parodies peuvent être utilisés comme des compléments d'étude à l'œuvre originale à la fois en terme de nouveau regard et comme un moyen de comparaison. Par exemple, les aventures d'Astérix regorgent de clins d'œil de ce

genre (*Le portrait de Louis XIV de Hyacinthe Rigaud ; Le radeau de la Méduse de Géricault ; Le repas de noces de Bruegel l'Ancien ; La leçon d'anatomie du docteur Tulp de Rembrandt*)

BIBLIOGRAPHIE

- **DUC**, *L'Art de la BD T.1 – Du scénario à la réalisation*, éd. Glénat, avril 1994, 192 p.
- **MARNY J.**, *Le monde étonnant des bandes dessinées*, éd. Le centurion – Sciences humaines, juillet 1968, France, 296 p.
- **Mc CLOUD S.**, *L'Art invisible*, éd. Vertige Graphic, janvier 2000, Italie, 216 p.
- **Mc CLOUD S.**, *Réinventer la bande dessinée*, éd. Vertige Graphic, 1er trimestre 2002, Italie, 253 p.
- **ROBIN C.**, *Travaux dirigés et bande dessinée – Livret du professeur*, éd. SUDEL, 1974, 71 p.

- **SCHNEIDER J.-B.**, *Lecture d'images, clés pour la BD*, Accès Editions, 2ème édition, mai 2001, Strasbourg, 100 p.

PRODUSELE NELEMNOASE ALE PĂDURII

Profesor Macovei Ionel Alexandru
Colegiul Tehnic Forestier Piatra Neamț

Pădurea, denumită în repetate rânduri, „*aurul verde al României*”, a jucat un rol deosebit de important în dezvoltarea socio-economică a țării. Luând în calcul exploatarea masei lemnoase, prelucrarea și comercializarea produselor forestiere, pădurea a însemnat asigurarea locurilor de muncă pentru o bună parte a populației din mediul rural. Pe lângă aceste beneficii oferite de spațiul forestier, mai există și altele, mai puțin promovate dar care, tratate cu profesionalism, reprezintă adevărate alternative pentru -cei ce doresc să își deschidă o afacere. Fie că sunt păduri deținute de persoane fizice, fie că sunt aflate în proprietatea autorităților locale sau în proprietate comună (în indiviză), toate pot asigura așa numitele produse nelemnoase ale pădurii. Acestea pot fi împărțite în următoarele categorii:

- produse ce asigură hrana umană (fructe de pădure, miere, ciuperci, vânat)

-

- produse medicinale

(afine, cătină, crușine, anine, mesteacăn și diferite specii de salcie)

- produse farmaceutice și substanțe chimice (rășini, tananți) care pot fi folosite pentru producerea de cosmetice, vopseluri, uleiuri, substanțe aromatice

- produse decorative (ramuri de arbori, frunze)

Toate aceste produse forestiere nelemnoase, exploatate corect și responsabil, constituie o sursă de venit deloc de neglijat. Fructele de pădure, (*zmeură, afine, fragi, mure, măceșe, gherghine, cătină*), importante surse de energie bio, sunt mărfuri prețioase pentru export alături de *miere, ciuperci, rășini, și plante folosite în industria farmaceutică.*

Există anumite reglementări în vigoare în ceea ce privește culegerea în scopuri comerciale a ciupercilor și a plantelor medicinale (este permisă culegerea unei cantități de maxim 3 kg de ciuperci pe zi.)

Vânătoare reprezintă de asemenea o activitate foarte importantă, cu vechi tradiții în România, ce joacă un rol hotărâtor în dezvoltarea ecosistemului forestier. Pentru asigurarea unei dezvoltări corecte a speciilor de vânat, există norme și legi foarte stricte ce limitează vânătoare doar în anumite perioade de timp (așa numitul sezon de vânătoare). Principalele specii vâdate în România și sezoanele legale de vânătoare sunt:

- *Ursul brun* (necesită permis special)

- *Cerbul* (1 septembrie-15 decembrie)

pentru masculi; 1 septembrie- 15 februarie pentru căprioare și tineret)

- *Cerbul lopătar* (1 septembrie-15 decembrie pentru masculi; 1 septembrie- 15 februarie pentru căprioare și tineret)

- *Mistreț* (1 august-31 ianuarie)

- *Iepure* (1 noiembrie-31 ianuarie)

- *Jder* (15 septembrie-30 martie)

- *Capra neagră* (5 septembrie-5 decembrie)

- *Căprior* (15 mai-15 septembrie- pentru masculi; 1 septembrie- 28 februarie pentru căprioare și tineret)

- *Porumbei* (1 august-31 martie)

- *Fazan* (1 octombrie-28 februarie)

- *Cocoș sălbatic* (1 aprilie-15 mai)

- *Potârnichea de munte* (15 octombrie-31 decembrie)

- *Prepelița* (15 august-15 noiembrie)

- *Sitarul* (1 septembrie-30 aprilie)

- *Rațe și găște* (15 august-15 martie)

Mamiferele, păsările sălbatice, peștele din apele de munte, precum și alte specii de animale care prin rolul lor ecologic, economic și social constituie avuție de interes național sunt ocrotite de lege.

Toate aceste lucruri prezentate mai sus, le-am adus în atenția elevilor la orele de silvicultură și vânătoare. Interesul elevilor a fost foarte

crescut, o parte din lucruri erau deja știute de elevii care proveneau din mediul rural. Orele de practică a constituit un bun prilej pentru toți elevii de a recunoaște ciupercile comestibile, plantele medicinale și fructele de pădure. Diverse idei de afaceri au apărut spontan: de la comercializarea fructelor de cătină, a zmeurei, a măceșelor culese din pădure la prepararea diverselor gemuri, dulcețuri, siropuri ce pot fi comercializate ulterior. Realizarea obiectelor de artizanat cu materie primă provenind din pădure (ramuri de copaci, frunze, ghindă, aline), colectarea siropului de mesteacăn, realizarea de obiecte împletite din răchită (coșuri, mobilier rustic)

Elevii au descoperit importanța tuturor acestor accesorii ale pădurii (substanțe tanante necesare industriei de pielărie, extrase din coaja de stejar, molid, frunze de scumpie, lemn de castan bun, fructe bogate în vitamine (măceș, coacăz negru, cătina albă, zmeura, mure, afine, alune) , flori pentru ceai :

tei și soc specii de arbori cu întrebuințare în creșterea albinelor (tei, salcâm, rășinoase, glădița, salcâm japonez). Detalii despre creșterea albinelor, obținerea diverselor sortimente de miere, prezentarea plantelor melifere le-am putut oferi elevilor interesați de o alternativă a unui loc de muncă.

DESPRE CARTE ȘI IMPORTANȚA LECTURII

Prof. înv. primar Macsim Gabriela
Școala Gimnazială Comuna Văleni

*„Carte frumoasă, cinste
cui te-a scris
Încet gîndită, gingaș
cumpănită;
Ești ca o floare, anume
înflorită
Măinile mele, care te-au
deschis“*

Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este poftit. De aceea, dragă cititorule, te poftim și noi în lectura cărții de față pentru a ne însoți și afla împreună ce este cartea pentru noi, pentru cei ce o răsfoiesc și caută să se adape din slovele ei.

De altfel, cartea este comoară fără de preț, în care unii își adună cele mai frumoase gînduri, ca alții că le poată folosi în voie. „Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrîngerile și biruințele sale toate.

lubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cît mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde“¹.

Iată cît de plastic și convingător a menționat G. F. Morozov în lucrarea sa „Cărți prietene”, arătând importanța cărții pentru cititor. Dar nu a încheiat gîndirea sa despre carte aici. Comentând mai departe despre importanța personajelor dintr-o carte, a spus că „în compania lor nu i se urăște niciodată. Personajele - zicea el mai departe — sunt gata să-mi răspundă la orice întrebare. Unii îmi povestesc despre lucruri de demult, alții îmi dezvăluie tainele naturii, mă învață cum să trăiesc, alții, cum să mor... Acești prieteni sunt cărțile mele”.

Dar pentru a încerca a „defini” actul intelectual de care ne ocupăm, încercare făcută de-a lungul a peste cinci

secole ele când există cartea în forma ei actuală, cuvintele marelui nostru cronicar Miron Costin ni se par cele mai izbutite din punct de vedere metaforic: „...că nu iaste alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decît cetitul cărților”. La urma urmelor, nici o definiție propriu-zisă nu poate fi atât de exactă și cuprinzătoare încât să înglobeze în granițele ei această complexă misiune de fiecare zi: cartea și lectura ei.

În cartea sa „Povestiri despre cărți”² Smirnov-Sokolski nu numai că preamărește - cartea, dar face un poem de slavă cărții, afirmând că acest obiect fie el cât de mic este cel mai minunat din lume. Cartea merită să devină nu numai „cartea de căpătâi a

¹ Morozov, G. F. — Cărți prietene, Editura pentru artă și literatură, 1946.

² Smirnov-Sokolski — Povestiri despre cărți, Editura Camerei Unionale a cărții, 1959.

specialistului, a bibliografului” ci mult mai mult. Cartea să ne fie tovarășă nelipsită în serile petrecute în familie. Lectura ei e nespus de folositoare tineretului căruia îi aparține întotdeauna viitorul.

Noi trebuie: să avem dragoste pentru carte, pentru că ea răsplătește generos dragostea ce i-o purtăm. Ea te instruiește chiar și fără să i-o ceri și poate, când nici n-o dorești. Căci mare e puterea cărții! Această putere crește și mai mult dacă deschizi inima în fața cărților, dacă le întrebi cum trebuie să trăiești, care este rostul vieții, cum să fii cetățean destoinic al patriei tale, demn de poporul tău. De altfel, în carte cauți răspuns la problemele ce-ți stau în față. Spre deosebire de celelalte surse de informație intelectuală ca: radioul, televiziunea, cinematograful,

internetul, avem un mare avantaj față de aceasta pentru că tăcerea adâncă a cărții spune mult și complet. Un singur dezavantaj îl are cartea:

că nu vorbește, decât atunci când o întrebi; nu este bineînțeles o slăbiciune, ci un specific al acestor prieteni discreți.

Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Nu ignorăm radioul, televizorul sau internetul, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea și cultura nu se fac numai prin presă, prin radio și cinematograf sau internet, prin televiziune sau pe cale orală.

În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. O carte o citești când vrei, cum vrei și de câte ori vrei. Acest

prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii. O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă.

Cartea nu te face să roșești de propria-ți ignoranță.

„De peste patru secole și jumătate cartea este o componentă majoră a culturii noastre naționale. Ea e martora zbuciumatei noastre istorii, dovada luptei pentru libertate socială și independență națională, tezaur de cunoștințe și frumuseți spirituale, stindard al emancipării și luminării cugetului, mesager al culturii altor popoare, instrument de răspîndire în mase a progresului și civilizației”³.

Fiecare literat, gînditor al vremurilor

³ Dumitra Trancă — *Biblioteca copiilor noștri, E.D.P., București, 1969, pag. 4.*

trecute și de azi, definește și arată cu multă prisosință influența pe care o exercită asupra educării omului, cartea.

„Frumoasă și de folos zăbavă” — la Miron Costin, „Urmă sacră în care zace gata să învie sufletul poporului” — la Mihail Sadoveanu, *ajunge și în basmul cult să se afle în zestrea lui*: „Făt-Frumos, cel cu cartea în mână născut”; la Alexandru Vlahuță devine o chemare dramatică, un fel S.O.S. al sufletului, un „pamflet” la Caragiale, iar în rândurile poporului, care îi înțelege necesitatea practică, socială, devine lapidară axioma: „ai carte, ai parte”. Cartea este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. De aceea trebuie să vorbim de funcția cărții ca mijloc de educare a omului.

Există numeroase funcții pe care cartea le îndeplinește, între acestea cea mai înaltă menire a cărții e cea instructiv-educativă. Întregul proces de învățământ, de la cel preșcolar la cel post-universitar se bazează pe

cartea-manual.

Transmiterea sistematică și cât mai completă a cunoștințelor dobândite de omenire de-a lungul timpului prin stăruitoare eforturi nu se poate face decât prin intermediul școlii, al cărților școlare.

Dar nu numai manualul are o funcție instructivă. Drumul învățării și citirii unei cărți n-are sfârșit; toate cărțile bune pot să ne învețe câte ceva pe planul științei, tehnicii, artelor, moralei, comportamentului etc. Cine consideră că după ce a încheiat procesul de învățământ în școală și a obținut o diplomă, a încheiat totodată și contactul cu cartea, acela a renunțat la ambiția progresului.

Efortul și dorința spre lectură continuă, sistematică, vizând o perspectivă, reprezintă condiția oricărui succes personal.

Cartea îți oferă posibilitatea să te oprești mai multă vreme asupra unui pasaj, să te întorci la altul pe lângă care ai trecut în grabă, dar la care simți nevoia să revii, să meditezi îndelung în

timpul lecturii și după ce ai terminat-o, să reiei cartea oricând dorești.

Piesa de teatru, filmul, emisiunea radiofonică sau internetul ne impune un anumit ritm de urmărire și înțelegere, ne împiedică să insistăm mai mult asupra unor momente care ne-au interesat sau care ne-au plăcut mai mult, iar reluarea operei în întregime este, de multe ori în afara posibilităților noastre.

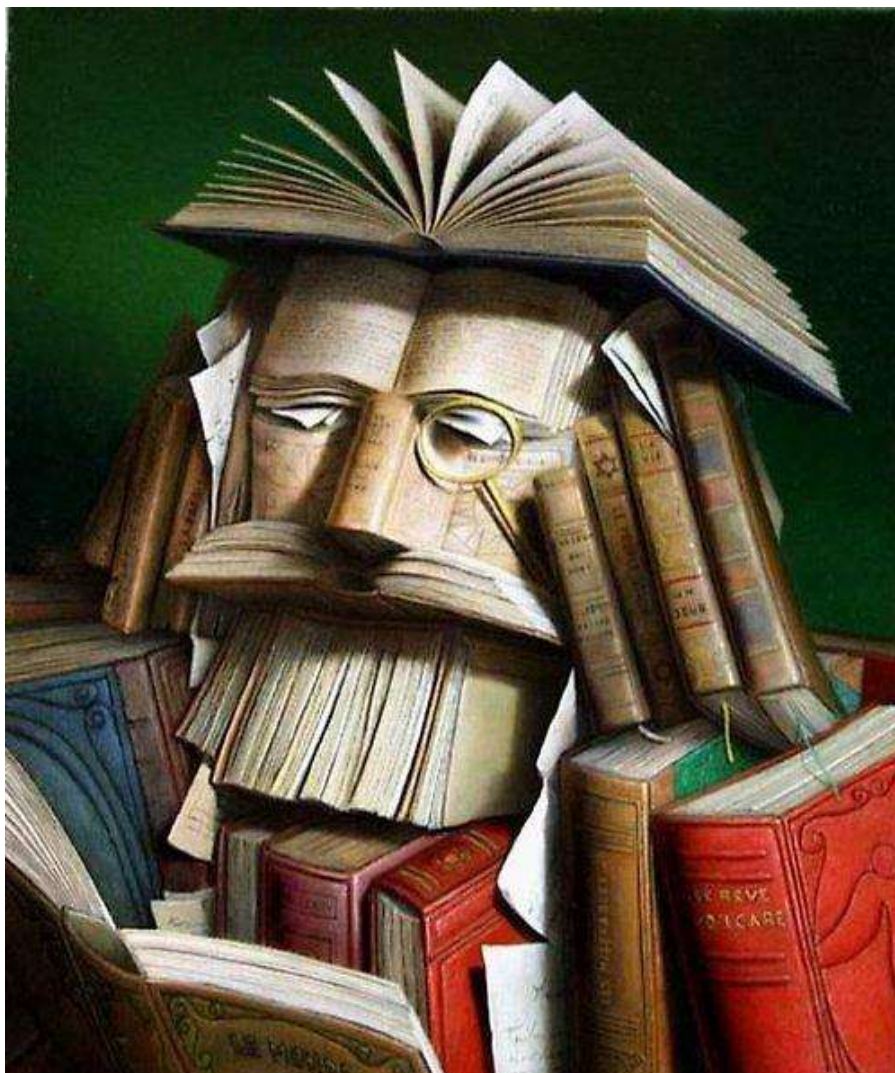
Astăzi, filmele, diapozitivele, emisiunile de radio și televiziune, programele educaționale pe internet sunt folosite cu succes în școli ca mijloace moderne de învățământ. Dar trebuie de reținut faptul că ele completează, lămuresc instructiv cunoștințele predate la curs și nu pot înlocui definitiv manualul — cartea ca obiect de studiu și lectură.

Manualul sprijină direct pe elev și student în fixarea cunoștințelor expuse la lecții.

O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace

de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice.

Alegerea cărților potrivite este numai primul pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți.

SPUN CEI CE L-AU CUNOSCUȚ PE TUDOR ARGHEZI.....

**Bibliotecar Ana Macovei
Casa Corpului Didactic Neamț**

Unul dintre autorii de marcă ai literaturii române, așezat de criticii literari alături de Eminescu pe scara valorilor naționale și mondiale, iubea libertatea spirituală. Poate această pornire lăuntrică a marcat destinul celui care se năștea pe 21 mai 1880 la București într-o familie originară din Cărbunești-judeșul Gorj. Numele său adevărat a fost Ion N. Theodorescu, dar copilăria nefericită l-a îndemnat să rupă orice legătură spirituală cu tatăl său. Prenumele de Ion l-a schimbat în Tudor preluându-l de la bunicul său, iar numele de Arghezi este explicat de scriitor că a fost preluat de la denumirea râului Argeș. Copilăria a fost cea mai tristă perioadă a vieții, în care a practicat încă de la 11 ani, mai multe meserii pentru a se putea întreține. În perioada școlară a fost încurajat de profesorul Gîrbea de care-și aducea aminte cu drag. Debutul literar va avea loc la 16 ani, în revista "Liga Ortodoxă" condusă de Alexandru Macedonski, cel ce spunea : *"Acest tânăr, la o vârstă*

când eu gîngăveam versul, rupe cu o cutezanță fără margini, dar până astăzi coronată de cel mai strălucit succes, cu toată tehnica versificării, cu toate banalitățile de imagini și idei, ce multă vreme au fost socotite, la noi și în străinătate, ca o culme a poeziei și a artei." Din cauza dificultăților financiare, este nevoit să se angajeze în schimburi de noapte, la o

fabrică de zahăr. Perioadă dificilă din viața adolescentului care nu vede nicio posibilitate de a scrie poezii, așa cum își dorea atât de mult. Viața de călugăr i se pare a fi o porțiță de scăpare și începând cu 1900 va fi călugărul Iosif la Mănăstirea Cernica unde va rămâne până în 1904.

Spirit liber, părăsește viața monahală în 1905 și pleacă la Paris unde i se năștea fiul

nelegitim Eliazar, din legătura cu profesoara Constanța Zissu. Copilul rămâne în custodia tatălui, dar fuge de mai multe ori de acasă. Arghezi își amintea că l-a învățat trei meserii: șoferia, frizeria și fotografia.

Prima sa carte de poezie, *“Cuvinte potrivite”* vede lumina tiparului în 1927 când poetul avea 47 de ani. Experiența tristă din anii petrecuți în lagăr, scoate la iveală o poezie inedită, strânsă în volumele *“Flori de*

și Baruțu. Colțul de rai făurit cu truda întregii familii la Mărțișor îl inspiră pe autor în scrierea volumelor *“Cântec de adormit Mitzura”*, *“Buruieni”*, *“Mărțișoare”*, *“Prisaca”*, *“Zdreanță”*. În 1967, pe 14 iulie, se stinge din viață, fiind înmormântat, alături de soția sa Paraschiva, în grădina casei de la Mărțișor, casă devenită astăzi muzeu, păstrând memoriei obiecte personale, manuscrise, fotografii.

“Curiozități despre viața și opera lui Tudor Arghezi” a fost parteneriatul pe care biblioteca CCD Neamț l-a propus Colegiului Național de Informatică Piatra Neamț. Elevii îndrumați de bibliotecari și profesori au căutat, ordonat, selectat documente din care l-au descoperit atât pe poetul, prozatorul și publicistul dar mai ales pe OMUL Tudor Arghezi. 25 mai 2016 este o dată care va rămâne întipărită în inima și sufletul celor prezenți la biblioteca CNI pentru a afla ce au spus cei ce l-au cunoscut pe Tudor Arghezu. Fie că au fost relatate de membrii familiei sau de prietenii apropiați, amintirile, curiozitățile despre poet, au trezit interesul elevilor clasei a V-a B îndrumați de profesorii Brîndușa Anghel, Nicu Luca, Raluca Ene și bibliotecar Mirabela Moisă.

Ultima meserie l-a făcut celebru pe viitorul fotograf cunoscut cu numele de Eli Lotar. Anul 1910 ni-l dezvăluie pe Arghezi, întors în România, colaborator la revistele *Viața românească*, *Teatru*, *Rampa*, *Facla* și *Viața Socială*.

mucigai” și *“Poarta neagră”*. Căsătoria cu bucovineanca Paraschiva Burda, *“sora și preietena sa de-o viață”*, aduce echilibru în viața poetului. Vor avea împreună doi copii, Domnica și Iosif, imortalizați în *Cartea cu jucării* sub numele Mitzura

Prezentarea și expoziția de carte realizate de bibliotecar Ana Macovei, panoul omagial și expoziția de ilustrații inspirate de opera argheziană a adus plusvaloare activității.

COMUNICAREA ORGANIZAȚIONALĂ

CONCEPTUL DE COMUNICARE ORGANIZAȚIONALĂ

Prof. Nicoleta Nastasă
Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Roman

Comunicarea organizațională este disciplina care se ocupă cu studiul proceselor de comunicare în cadrul contextului organizațional. Totuși chiar în context organizațional termenul nu este folosit în sens de „disciplină” ci se face referire la una sau mai multe din următoarele clase: comunicarea interpersonală directă sau mediată dintre membrii organizației, comunicarea dintre structuri organizaționale, maniera prin care organizația abstractizată comunică prin transmitere de semnificații către proprii angajați, către clienți și către alte organizații. Pentru a putea fi caracterizată drept *organizată*, comunicarea organizațională trebuie să prezinte următoarele caracteristici:

- să fie orientată spre *finalitate* (scop), adică să reflecte un plan de ansamblu și obiectivele pe care și le asumă organizația

- să fie *multidirecțională*, adică să se realizeze de sus în jos, pe orizontală, pe verticală etc.
- să fie *instrumentală*, adică să se sprijine pe o varietate de suporturi în funcție de obiectiv
- să fie *adaptată*, adică să folosească sistemele de informare specifice fiecărui sector de activitate și să concorde cu cultura organizațională promovată
- să fie *flexibilă* pentru a integra comunicarea informală și pentru a crea structurile care o favorizează.

Drept urmare, comunicarea organizațională nu este un proces spontan și natural. Ea trebuie **proiectată** în așa fel încât să permită:

- coordonarea*: proces ce are în vedere atingerea unui obiectiv prestabilit, necesar pentru realizarea scopului final al organizației
- armonizarea*: activitate ce are drept scop definirea unui obiectiv comun.

Planificarea obiectivelor și a resurselor, elaborarea strategiilor, adoptarea deciziilor și

declanșarea acțiunilor nu reprezintă procese liniare. Multitudinea de obiective, complexitatea intereselor, ineditul situațiilor, reacțiile neașteptate ale oamenilor, dar și cele ale mediului, fac ca deciziile cele mai elaborate și acțiunile cele mai organizate să devină, uneori, derizorii.

Fără intervenția managerilor de a sincroniza și armoniza timpul și spațiul acțiunilor, judecățile și faptele, dorințele și realitățile prin intermediul funcției de coordonare, procesul de management ar fi lipsit de coeziunea, continuitatea și dinamismul care-i permit realizarea obiectivelor specifice. Componenta de bază a funcției de coordonare o reprezintă comunicarea. Ca proces ce permite schimbul de mesaje între oameni, ea face, în același timp, posibilă realizarea acordului, dar și apariția dezacordului, manifestarea și impunerea puterii, ca și negocierea și consensul. În cele ce urmează vom prezenta conținutul funcției de coordonare prin intermediul

proceselor de bază, al regulilor, metodelor și tehnicilor utilizate în cadrul ei. Așadar, comunicarea semnifică un fapt simplu: practicând-o, omul încearcă să stabilească cu alte persoane o relație prin care pot fi difuzate informații, idei, atitudini.

A comunica nu înseamnă, însă doar a emite sunete și cuvinte, ci înseamnă, în același timp, a gândi și a cunoaște. În viața de zi cu zi, oamenii sunt confrunțați cu diferite situații, care cer comportamente specifice și modele de comunicare adecvate. Astfel, ei trebuie să dispună de o adevărată cultură a comunicării: cum să vorbească, unde, când, cât și în ce situație. Raportată la acțiuni și situații, la multitudinea formelor și nivelurilor de relații umane pe care le mijlocește, comunicarea poate căpăta o mulțime de sensuri, cu o infinitate de nuanțe.

În cazul organizației, comunicarea se definește ca proces prin care are loc schimbul de mesaje în vederea realizării obiectivelor individuale și comune ale membrilor ei. Relațiile organizaționale au ca suport comunicarea interpersonală. Fiind un proces complex, comunicarea antrenează, însă, dincolo de latura structurală, și alte aspecte ale existenței organizației: tehnice, economice,

psihologice, educaționale, culturale etc. Complexitatea comunicării aduce în planul practicii o cerință specială față de manager: abilitatea de a fi un bun comunicator. Or, această abilitate se dezvoltă în primul rând pe înțelegerea rolului comunicării organizaționale. La întrebarea „de ce comunicăm într-o organizație?” pot exista o multitudine de răspunsuri, câteva fiind însă unanim acceptate:

- funcțiile managementului nu pot fi operaționale în lipsa comunicării. Procesele de stabilire a obiectivelor, de realizare a concordanței cu structura organizatorică și informațională, de armonizare a acțiunilor cu obiectivele inițiale și de eliminare a defectărilor, de antrenare a personalului, se bazează pe primirea și transmiterea de mesaje. Comunicarea este, deci, crucială pentru existența și succesul organizației, ea fiind prima responsabilitate a managerului;

- comunicarea stabilește și menține relațiile dintre angajați, oferindu-le informațiile necesare orientării și evaluării propriei munci în raport cu a celorlalți, cu cerințele organizației, în ansamblul său, și a mediului acesteia;
- prin feed-back-ul realizat, comunicarea relevă posibilitățile de îmbunătățire

a performanțelor individuale și generale ale organizației;

- aflată la baza procesului de motivare, comunicarea face posibilă identificarea, cunoașterea și utilizarea corectă a diferitelor categorii de nevoi și stimulente pentru orientarea comportamentului angajaților spre performanță și satisfacție;

- contribuie la instaurarea relațiilor corecte și eficiente, de înțelegere și acceptare reciprocă între șefi și subordonați, colegi, persoane din interiorul și exteriorul organizației. Se poate afirma că este imposibil de găsit un aspect al muncii managerului care să nu implice comunicarea. Problema reală a comunicării organizaționale nu este dacă managerii se angajează sau nu în acest proces, ci dacă ei comunică bine, nesatisfăcător sau insuficient.

Deși comunicarea este un proces la îndemâna tuturor și care pare relativ simplu, derularea ei implică etape distincte a căror identificare și cunoaștere este strict necesară, mai ales în cazul managerilor.

Informații bibliografice:

“Comunicarea Organizațională Și Managementul Situațiilor De Criză” - Editura Ministerului de Interne, 2006, dr. TUDOREL NICULAE, drd. ION GHERGHIȚĂ, masterand DIANA GHERGHIȚĂ

STUDIU ASUPRA MANAGEMENTULUI CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof. ELENA-ROXANA IRINA
COLEGIUL TEHNOLOGIC SPIRU HARET PIATRA-NEAMȚ

“Educația este o formă de activitate umană, de mare complexitate alcătuită din ansamblul acțiunilor educative întreprinse în cadrul unei societăți definite”¹. Acțiunea de formare a ființei sociale în concordanță cu necesitățile societății reprezintă obiectivul fundamental al educației ca proces de socializare.

De-a lungul timpului, mai mulți autori au dat educației definiții în funcție de perspectivele teoretice diferite adoptate de aceștia:

- educația este *„arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele.”* (Platon)
- educația este *“socializarea metodică a tinerei generații.; este acțiunea exercitată de către*

generațiile adulte asupra celor care nu sunt coapte încă pentru viața socială....” (E.Durkheim)

- *„educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”.* (Aristotel)

○ Johann Amos Comenius, în lucrarea „Didactica magna”, considera că la naștere, natura înzestrează copilul numai cu *„semințele științei, ale moralității și religiozității”*, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Astfel educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe”, și implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul *“nu poate deveni om decât dacă este educat”*.

- „Educația reprezintă activitatea psihosocială proiectată la nivelul unor finalități pedagogice și vizează realizarea funcției de formare-dezvoltare permanentă a personalității umane prin intermediul unei acțiuni pedagogice structurată la nivelul

corelației subiect / educator – obiect / educat, desfășurată într-un câmp pedagogic deschis.”² (S. Cristea)

- “educația este o activitate socială complexă care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni exercitate în mod conștient, sistematic și organizat, în fiecare moment un subiect – individual sau colectiv – acționând asupra unui obiect – individual sau colectiv -, în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă și creatoare, corespunzătoare atât condițiilor istorico-sociale prezente și de perspectivă, cât și potențialului său biopsihic individual. (I. Nicola,1994)

- “educația reprezintă simultan:

- a) o activitate organizată instituțional conform unor finalități educative;

¹

<http://documents.tips/document/s/curs-pedagogie-i-dppd.html>

²

<http://documents.tips/documents/curs-pedagogie-i-dppd.html>

o b) un produs al activității, determinabil și adaptabil la cerințele societății;

o c) un proces, angajat între mai multe ființe umane, aflate în diferite relații de comunicare și de modelare reciprocă. (G. Mialaret, 1993)³

• Educația implică un subiect al educației, respectiv cel ce educă și un obiect al educației, respectiv, cel care este educat.

o **Subiectul educației**

- o este reprezentat de către profesori, părinți, agenți sociali, mass-media
- o are rolul de a proiecta, de a realiza și de a dezvolta acțiunea educației, urmărind finalități pedagogice.
- o Inițiază și emite un mesaj educațional
- o Joacă rolul de prieten, educator, consilier

o **Obiectul educației**

- o Mai întâi copilul, apoi elevul, este receptor al mesajului educațional transmis de subiectul educației
- o Cei 4 piloni ai educației sunt:

o a învăța să știi, respectiv acumularea de cunoștințe și stăpânirea instrumentelor cunoașterii, însușirea modului cum trebuie să înveți;

o a învăța să faci, cum pot fi învățați elevii să pună în practică cunoștințele;

o a învăța să trăiești alături de alții

o a învăța să fii, adică împlinirea omului, în toată bogăția personalității sale, ca individ, parte a familiei și a comunității.

După experiențe și dispute care s-au extins câteva decenii atât responsabilii și cercetătorii educației cât și educatorii au ajuns la concluzia că în domeniul educativ calitatea celor formați este valoarea fundamentală și criteriul de evaluare al unui sistem. „Scumpă nu este persoana bine educată ci cea insuficient educată care părăsește școala cu o formație șubredă sub raport intelectual, moral sau estetic; reciclarea unei astfel de persoane, predispuse la tot felul de compromisuri, la impostură sau la delinvență va costa mai mult” (G. Văideanu).

“Calitatea în educație desemnează un complex de principii și practici ce

traversează întregul mediu educațional, în totalitatea componentelor sale, orientat spre obținerea de rezultate superioare, raportate la standarde și spre satisfacerea nevoilor și așteptărilor beneficiarilor educației.”⁴

- „calitatea educației este reprezentată de ansamblul de caracteristici ale unui program de studiu precum și ale furnizorului acestuia, prin care se îndeplinesc așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate”. (Legea 87/2006)
- „calitatea în educație și formare profesională nu este doar un aspect tehnic, ci depinde de obiective și scopuri politice, instituționale și individuale specifice, realizabile în diferite unități de timp”. (Cadrul European al Asigurării Calității)

³ Ibidem

⁴

<http://mentoraturban.pmu.ro/sites/default/files/ResurseEducatonale/Modul%206%20Calitate%20in%20educatie.pdf>

- calitatea reprezintă un „nivel de satisfacție în raport cu oferta de educație și formare profesională, stabilită prin conformitatea la standarde și prin atingerea unui nivel de excelență așteptate și realizate de beneficiari și de alte părți interesate”. (în programele EU Phare de modernizare a învățământului profesional și tehnic)

„Calitatea în educație este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii și ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite așteptările beneficiarilor și standardele de calitate.” (art.3, OG 87/2006, Legea calității). În perspectiva acestei definiții există o latură subiectivă („așteptările beneficiarilor” care diferă de la o unitate de învățământ la alta), precum și una obiectivă („standardele de calitate” care sunt aceleași atât pentru unitățile de învățământ de stat, cât și pentru cele din mediul privat). Nevoia înțelegerii unitare a calității

educației a apărut din faptul că „nu există, încă, un concept unitar al calității, acesta fiind judecat în funcție de valorile promovate în societate și la nivelul organizației școlare, politicile și strategiile educaționale existente la nivel național, regional și local, situația existentă, definită de factorii contextuali și situaționali, evoluția conceptului de „calitate”.⁵

Conform dicționarilor comune⁶, prin calitate se înțelege: *Un atribut distinctiv esențial al unui obiect, o însușire sau o caracteristică specifică a acestuia care îl deosebește de alte obiecte: „flotabilitatea este una dintre calitățile lemnului” sau „calitatea esențială a granitului este duritatea”.*

Pentru a defini o școală de calitate trebuie să parcurgem totul: **climatul școlar, mediul fizic, curriculum-ul, relațiile dintre profesori, elevi și comunitate** etc. Indicatori ai școlii de calitate apar în fiecare lecție, material

auxiliar, activitate metodică, întâlnire cu părinții, aspect al unei recreații, discuție în cancelarie între cadrele didactice, întâlnire între director și autoritățile locale; pot fi observați în procesul de organizare a unui consiliu profesoral sau în orice discuție informală între profesori și elevi pe holurile școlii. În felul acesta, o „școală de calitate” vizează un ansamblu de factori, nu doar o lecție, un program, o clasă sau un profesor.⁷

Bibliografie/Sitografie

- Dogaru M., *Calitate în educație*, București, 2011
- Iosifescu, Ș. (coord.), *Managementul și cultura calității la nivelul unității școlare*, p.2
- www.onelook.com
- <http://mentoraturban.pmu.ro/sites/default/files/ResurseEducative/Modul%206%20Calitate%20in%20educatie.pdf>
- <http://documents.tips/documents/curs-pedagogie-i-dppd.html>

⁵ Iosifescu, Ș. (coord.), *Managementul și cultura calității la nivelul unității școlare*, p.2

⁶ www.onelook.com

⁷ Dogaru M., *Calitate în educație*, București, 2011

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VADURI – O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI ELEVII

Prof. Semian Daniela
Școala Gimnazială Vaduri

În luna iunie 2016 Fundația eMAG împreună cu partenerul său Flanco anunța deschiderea oportunității pentru școlile din mediul rural de finanțare a programului afterschool în cinci județe din țară, printre care și județul Neamț a programului pilot „Bursa pentru Școala din Mediul Rural”. Programul urma să se deruleze în perioada septembrie 2016 – iunie 2017. Împreună cu un grup de colegi din cadrul Școlii Gimnaziale Vaduri am aplicat pentru acest proiect și am avut bucuria să primim vizita președintelui fundației Tudor Vlad. Conform procedurii de selecție spre finalul lunii august am fost anunțați că școala noastră a fost selectată împreună cu alte cinci școli pentru a derula acest proiect în valoare de 7600 de euro.

Proiectul are ca scop derularea activităților de tip afterschool având ca și grup țintă elevii cu un risc ridicat de abandon școlar. Prin proiect se finanțează achiziția de material didactic pentru derularea activităților,

servicii de masă pentru elevi și plata cadrelor didactice.

Am selectat în cadrul proiectului un număr de 47 de elevi de la casa I până la clasa a VIII-a. Aceștia provin din familii asistate social, monoparentale și din familii care au revenit în țară din străinătate și care întâmpină dificultăți în învățare.

În cadrul programului activitățile se desfășoară săptămânal cu ședințe de pregătire la limba și literatură română, matematică,

ura română, matematică, limbi străine, consiliere și orientare. Elevii de gimnaziu participă astfel de trei ori pe săptămână la activități afterschool, iar cei din învățământul primar o singură dată.

După 6 săptămâni de când a demarat proiectul se constată că elevii participanți au devenit mai comunicativi, își înving teama de a răspunde în timpul orelor pentru a nu stârni ironiile colegilor. Cei 47 de elevi așteaptă activitățile de remediere cu nerăbdare. Motivația nu o reprezintă gustarea, chiar dacă pentru unii dintre ei este singura

masă de calitate din timpul unei zile, ci mai ales pentru că se simt valorizați. Activitățile li se par atractive pentru că nimeni nu râde atunci când greșesc sau nu citesc corect. Au curajul să întrebe când nu înțeleg sau nu știu să rezolve cerințele.

Nu se constată schimbări spectaculoase în rezultatele lor la învățătură, nici nu ne propunem astfel de ținte nerealiste, și datorită faptului că mulți dintre elevi acasă nu lucrează nimic, nu citesc, nu învață teoria predată, nu își fac temele, dar sunt și excepții, elevi care au reușit să recupereze unele rămăneri în urmă. Pentru mine este îmbucurător faptul că acești elevi mă întreabă ei dacă stau la program suplimentar.

În paralel cu programul afterschool începând cu acest semestru încerc împreună cu colegii diriginți și învățători ca în colectivele de elevi să fie stabilite relații de colegialitate bazate pe toleranță, înțelegere, respect și compasiune. *Toți elevii sunt egali* au aceleași drepturi și obligații.

Faptul că începând cu acest an școlar se desfășoară în cadrul școlii noastre un proiect cu activități de tip afterschool este un real beneficiu, atât

pentru elevi, părinți, cadre didactice cât și pentru comunitate. Fac această afirmație deoarece un obiectiv major stabilit prin proiect este reducerea absenteismului și a abandonului școlar. Acești elevi care sunt descurajați de rezultatele lor școlare, nu beneficiază de sprijinul familiei, nu au un model de succes care să îi motiveze, prin activitățile derulate în cadrul programului pot descoperi că o carieră le poate îmbunătăți mediul în care trăiesc, pot vedea că și alți copii care provin din medii sociale defavorizate au reușit în viață dacă au învățat, au frecventat școala, au depus un minim de efort în a-și face temele. Acestor elevi în primul rând trebuie să le restabilim stima de sine, să îi ajutăm să se autocunoască, să le dăm o motivație pentru a învăța, să le oferim modele care să îi călăuzească în viață.

Inițiativa celor de la Fundația eMAG și de la Flanco este lăudabilă mai ales pentru faptul că doresc să le ofere elevilor exemple de oameni care au reușit în viață prin efortul propriu și printr-o motivație puternică, aceea de a depăși mediul social din care provin.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – LOCUL ȘI ROLUL LOR ÎN EDUCAȚIA PREȘCOARILOR

prof.înv.preșcolar Apetrei Manuela-Elena
prof.înv.preșcolar Bălan Maria
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra-Neamț

“Să nu-i educăm pe copii noștri pentru lumea de azi, această lume nu va mai exista cand ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” Maria Montessori - „Descoperirea copilului”.

Problematica

sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ.

Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar idealul educației

evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

Modelarea, formarea

educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții

permanente tinde să devină o realitate de necontestat.

Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai

și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează

pentru propria evoluție a individului.

În grădinița contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. După o binecunoscută clasificare UNESCO, educația extracurriculară, adică educația de dincolo de procesul de învățământ, apare sub două aspecte

principale: educația informală – reprezintă influența incidentală a mediului social transmisă prin situațiile vieții de zi cu zi - și educația non-formală, care se realizează fie în sistemul de învățământ, fie în cadrul unor organizații cu caracter educativ. Activitățile extracurriculare organizate de grădiniță au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale. Activitățile cercurilor organizate de grădiniță sunt: limbi moderne, dans sportiv, dans modern, teatru. Aceste activități reunesc grupuri de copii animați de o dorință comună. Copiii vin la cercuri și participă la activitatea lor însuflețită de dorința de a crea și de a-și afirma aptitudinile. Pentru unii este o chemare vocațională, pentru alții, poate, un interes de moment. Oricum, activitatea de cerc, îi unește într-o acțiune cooperantă. Activitățile extracurriculare de masă reprezintă activități care cuprind aproape întreaga masă a copiilor dintr-o grupă, mai multe grupe, sau chiar clase de copii din mai multe școli. Aceste activități le oferă destindere, recreere, voie bună, satisfacțiile atmosferei de grup, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor.

Aceste activități au caracter ocazional și iau forme foarte variate. Ministerul Apărării Naționale organizează și în acest an, cu ocazia sărbătoririi la 25 octombrie a Zilei Armatei României, evenimentul "Ziua Armatei României în școli". Proiectul se va desfășura în perioada 17-25 octombrie și cuprinde licee în care echipe formate din militari de la toate categoriile de forțe, elevi și studenți de la instituțiile de învățământ militar, istorici, veterani de război și reprezentanți ai birourilor de informare - recrutare vor prezenta elevilor importanța Zilei Armatei României și a carierei militare. Prin acest proiect militarii Armatei României vor împărtăși bucuria sărbătoririi Zilei Armatei României cu elevii având convingerea că această sărbătoare de suflet trebuie să fie, înainte de toate, o sărbătoare în care se cinstesc valorile românești, patriotismul, curajul și devotamentul față de țară. Preșcolarii de la Grupa Mare A, de la Colegiul Tehnologic „Spiru Haret”, Piatra-Neamț au participat vineri, 21.10.2016 la activitățile desfășurate cu prilejul acestei sărbători în incinta Colegiului Național de Informatică din Piatra-Neamț, însoțiți de doamnele educatoare: Manuela Apetrei și Maria Bălan.

CERCUL DE PICTURĂ ICOANA PE STICLĂ (ICOANA ,SUFLET DE COPIL)

Prof. Mihaela Pâslaru
Școala Gimnazială Pr. Gh. Săndulescu Dragomirești

În desfășurarea activităților la cercul de pictură pe sticlă se urmărește implicarea copiilor în actul de creație artistică, dezvoltându-le percepția vizuală, capacitatea de a recepta și reproduce o imagine plastică, simțul estetic și plăcerea jocului cu forme și culori.

Astfel se urmărește deprinderea tehnicii specifice icoanei pe sticlă care corespunde mai multor etape de lucru distincte și familiarizarea cu stilurile și particularitățile de limbaj plastic.

Descoperirea frumuseții creației meșterilor

iconari, caracterizată printr-o factură naivă, apropiată de sensibilitatea copiilor, o cromatică strălucitoare, prospețime și expresivitate a desenului.

Icoana are o dublă valoare: cea conferită de calitățile estetice și valoarea semnificației religioase, data de conținutul ei simbolic.

Am lucrat pe grupe, o parte din elevi au realizat

desenul iar restul au intervenit folosind culori de apa, tempera, acrilice.

Temele alese au fost diverse și le-au plăcut mult elevilor.

Această activitatea a fost un real succes, întrucât a mobilizat și responsabilizat un număr impresionant de copii ce au propus să continuăm cu alte teme, tehnici și materiale diferite.

Artă în fel și chip

Prof. Corina Barcan
Liceul Tehnologic Adjudeni

Motto: “Copilăria este lumea miracolului și a magiei: este ca și cum creația ar răsări trandafirie din noapte, totul fiind proaspăt și uimitor. Copilăria se termină în momentul în care lucrurile încetează să mai fie uluitoare. Atunci când lumea îți dă senzația de *déjà vu* când ești rodat de existență, devii adult.”

Eugen Ionesco

“Societate a noastră are nevoie pentru a avansa, de persoane inventive care caută noi modalități și îmbunătățiri, nu doar de oamenii care pot urma un traseu deja stabilit.”, spune Kohl.

Arta este o modalitate de a încuraja procesul și experiența de a gândi și de a face lucrurile mai bine! Copiilor le place în mod natural arta – pictură,

desen, muzică, teatru, modelaj.

În cadrul săptămânii Școala altfel din anul școlar 2015-2016, cadrele didactice ale Liceului Tehnologic Adjudeni au propus elevilor activități diverse din domeniul artistic înglobate sub titlul *Artă în fel și chip* având ca scop cultivarea și valorificarea potențialului creator al elevilor, accesul

elevilor la cât mai multe ramuri ale artei, promovarea tradițiilor naționale și a identității culturale, prin utilizarea unor tehnici de lucru tradiționale și moderne, folosind diverse materiale, unele reciclabile, comunicarea și colaborarea,

promovarea principiului prieteniei și toleranței, a respectului față de propria cultură, de sine și de cei de lângă sine.

Activitatea răspunde nevoilor de dezvoltare ale elevilor prin formarea de capacități, competențe și aptitudini bazate pe gândirea critică, logică și creativă.

Un argument esențial care

pledează pentru propunerea acestei activități ca fiind una de succes îl constituie multitudinea

de priceperi și deprinderi practice pe care le formează odată cu dezvoltarea creativității, a plăcerii de a lucra independent și a simțului estetic.

De asemenea, activitatea propune elevilor

chiar un mijloc agreabil și util de petrecere a timpului liber, dezvoltând totodată imaginația, fantezia creatoare, punându-le în slujba îmbunătățirii ambientului locuinței, casei, școlii.

Copilul de azi își însușește cunoștințe și deprinderi practice utile adultului de mâine, care trebuie să facă viața familiei mai frumoasă și mai bună, produsele decorative realizate putând deveni, prin comercializare, o sursă de venituri.

Muzeul din școala noastră, una dintre activitățile propuse a fost realizată în parteneriat cu Muzeul de Istorie Roman și a fost ușor îmbrățișată de elevii școlii noastre începând de la grupele de preșcolari, continuând cu cei de la ciclul primar și, nu în ultimul rând, cu elevii claselor gimnaziale. S-a desfășurat în trei etape: întâlnirea elevilor cu muzeograf-restaurator Otilia Mircea care i-a introdus în atmosfera activității prin poveste la grupele preșcolare și printr-o prezentare PowerPoint la ceilalți elevi, i-a captivat și învățat să restaureze replici ale unor vase vechi, conștienți fiind că activitatea de restaurare presupune meticulozitate și pasiune;

apoi elevii au realizat creații proprii folosind diferite materiale (lut, aluat sărat, hârtie, material textil, pietre ornamentale) atașate pe diverse modele propuse de partener.

Compozițiile plastice au fost realizate în diferite tehnici și procedee artistice:

colaj de tip mozaic, quilling, modelaj, pictură, sub îndrumarea educatoarelor, învățătoarelor de la clasă, respectiv prof. Murariu Carmen la clasele gimnaziale. Creațiile elevilor au fost expuse și jurizate, cele mai reușite lucrări participă la expoziția din cadrul Muzeului de Istorie Roman în cadrul proiectului "Creație și inovație în cultură, educație și învățământ"; elevii însoțiți de cadrele didactice au fost în vizită la Muzeul de Istorie Roman.

Atelierul fanteziei a fost o activitate ce s-a desfășurat pe mai multe

atelieri de creație: **design vestimentar și ambiantal exterior, artă culinară, artă decorativă**.

Preșcolarii de la grupa mare coordonați de doamnele educatoare Ion Mihaela și Lucaci Agada au realizat împreună cu părinții costume tradiționale și nu numai folosind materia le eco.

Elevii clasei a X-a textile sub îndrumarea ing.

Pavel Panseluța și a maistrelor instructor Cobuz Daniela și Radu Simona au realizat ii tradiționale pe care le-au valorizat printr-o prezentare pe holul școlii și le-au etalat la Târgul ofertelor educaționale destinat unităților școlare din zona Roman.

Grădina școlii a primit haină de primăvară, elevii de la gimnaziu și învățământul profesional coordonați de doamna director Barcan Corina și domnul inginer Bulai Damian au realizat ronduri pentru flori.

Cu ajutorul mamelor, clasa a V-a A sub îndrumare prof. Barcan Corina și prof. Bulai Valerica, au pătruns în tainele artei culinare. Au realizat cornulețe cu gem, au ornat platouri cu aperitive apetisante ce au fost degustate de oaspeții noștri din 20 aprilie 2016 de la Centrul Incluziv Târgu-Neamț.

În cadrul atelierului de **artă decorativă** elevii claselor gimnaziale au avut ocazia de a realiza compoziții decorative 2D și 3D folosind diverse materiale și tehnici de lucru sub îndrumarea prof. Murariu Carmen. Lucrările elevilor au fost expuse pe 1 iunie 2016 în cadrul unei expoziții în cadrul căreia au expus lucrări și foste eleve ale unității noastre, Roca Felicia și Ghiuzan Antoanela, actualmente eleve ale Colegiului Național de Artă Octav Băncilă Iași.

"Ucenicul Vrăjitor" versus "Fantasia" @ Paul Dukas versus **Walt Disney** a fost o altă activitate savurată de elevii noștri. Activitatea a avut loc pe 22 aprilie 2016 având ca invitată o fostă elevă a școlii, Neculai Larisa, actualmente studentă anul I la Universitatea de Arte George Enescu Iași. Elevii claselor a IV-a - a VIII-a, îndrumați de prof. Chihalău

Cristina, prof. Bulai Valerica și prof. Băcăoanu Iuliana, au intrat în lumea muzicii clasice și a desenului animat. Invitata noastră a reușit să facă o paralelă între *"Ucenicul Vrăjitor"*, de Paul Dukas și *"Fantasia"*, realizat de Walt Disney, elevii recunoscând diferite sunete ale instrumentelor muzicale (flaut, vioară, trompetă, faragot) folosite în partitura lui Dukas ce a fost coloană sonoră în filmul animat al lui Disney. Elevii apoi au vizionat desenul animat *"Fantasia"*, realizat de Walt Disney.

Activitatea a avut un impact deosebit asupra comunității prin implicarea copiilor, cadrelor didactice și, mai cu seamă a părinților și a partenerilor educaționali ai școlii, valorificând astfel potențialul creator al elevilor noștri prin amenajarea unui spațiu ambiental propice

educației formale și nonformale.

MĂRTURII RELEVANTE:

Otilia Mircea, doctor în chimie, muzeograf restaurator la Muzeul de Istorie Roman: Am avut deosebită plăcere de a întâlni în cadrul Liceului Tehnologic Adjudei un colectiv de copii minunați, talentați și iscușiți coordonați de profesori minunați începând de la preșcolari, continuând cu învățământul primar și gimnazial/profesional. Dacă proiectul care l-i s-a adresat copiilor a fost conceput pentru a dezvolta aria de cunoaștere și înțelegere a patrimoniului cultural la vârsta copilăriei, aici, la LT Adjudei am fost plăcut surprinsă de creativitatea, de dăruirea elevilor pentru realizarea unor adevărate

lucrări de artă, precum și de implicarea cadrelor didactice în actul creației și al educației. Felicit întreg colectivul cu care am colaborat și nutresc speranța unui nou parteneriat și în anii școlari următori.

Mi hăică Emanuel a, clasa a VI-a: Mie mi-a plăcut activitate a la care am avut ocazia și bucuria de a face sandwich uri și

prăjituri alături de mame și de doamnele profesoare. Am învățat rețete de prăjituri și timpul de coacere al acestora. Bucuria a fost și mai mare când am dus fericirea pe chipul unor copii de la orfelinat și că întreaga școală a fost cuprinsă de mirosul acestor bunătăți. O altă activitate la fel de frumoasă a fost atunci când studenta Neculai Larisa ne-a demonstrat că putem înțelege povestea Ucenicului Vrajitor iar printr-un joc al degetelor am descoperit măsurile musicale. Într-

adevăr a fost de neuitat, a fost altfel în Școala altfel!

Dâscă Daria, clasa a VII-a: Am participat la activitatea Muzeul din școala noastră și am fost impresionată de munca

un design modern realizat de băieții de la mecanică. Nouă ne-a revenit misiunea de a-l îmbrăca cu flori. E ceva nou, ceva ...altfel!

Baciu Adriana, clasa a X-a textile: Am văzut în familie, la școală costume populare tradiționale din zona noastră. E emoționant să port o ie realizată de mine și să o port alături de ceva modern.

Băcăoanu Ioana – Elena, clasa a VI-a: Mi-a plăcut când am făcut o oală din lut și apoi am pictat-o. Apoi am participat

la o altă activitate, am făcut aperitive și prăjituri pentru copiii orfani, oaspeții noștri. Apoi ne-am strâns un grup de copii de la diferite clase și am făcut quilling, am decorat holul școlii. Mi-a plăcut foarte mult, a fost o săptămână diferită de celelalte.

Dorcu Paula, clasa a VI-a: Mie mi-au plăcut copăceii din sârmă și mărgelile, tablourile din figuri făcute din origami.

Pârțac Federica, clasa a V-a : Am lucrat din hârtie folosind tehnica Quilling decorațiuni fel de fel. Mi-au plăcut sticlele

depusă de muzeografi. Am încercat împreună cu Clopotaru Adina, Iosub Andreea, Neculai Flavia, Mihăică Denisa să restaurăm și noi un vas. Am fost încântate când lucrarea noastră a fost aleasă pentru a fi expusă la Muzeul de Istorie Roman. A fost interesantă și vizita la muzeu, am avut de văzut numai lucruri interesante. Aș vrea să mai repetăm această experiență.

Lucaci Andreea, clasa a VIII-a: An de an grădina școlii primește câte o haină nouă. Anul acesta s-a ivit un nou rond de flori, cu

decorative, aș vrea să am ocazia de a mai lucra astfel de lucruri.

Ghiuzan Denisa,
clasa a VI-a: Mi-a plăcut că am lucrat în echipă cu prietenii, mi-am făcut prieteni noi și am realizat lucruri frumoase.

Neculai Adrian,
clasa a VI-a: Am fost mândru de sora mea că i-a impresionat pe colegii mei cu lucrurile interesante despre muzică! Mie personal mi-a plăcut că am aflat lucruri noi, despre faragot, mai ales.

Giurgilă Lucica,
mama: Am petrecut împreună cu fiica mea, Iustina o zi superbă. Am făcut prăjituri apreciate de cei care le-au devorat. Cel mai important lucru e să fii aproape de copilul tău și să lucrezi împreună cu el.

Activitatea Artă în fel și chip, în cadrul competiției
O ACTIVITATE DE SUCCES
ÎN SĂPTĂMÂNA ȘCOALA
ALTFEL! 18 -22 aprilie 2016
a obținut premiul II.

SELECȚIA ȘI FORMAREA GRUPELOR DE MINIHANDBAL

Prof. Kinet. Toc Ovidiu
Liceul cu Program Sportiv Piatra-Neamț

Memorialul Ovidiu Toc – Noiembrie 2015

În anul școlar 2015 – 2016 am început vizitarea unităților școlare gimnaziale din municipiul Piatra Neamț, în vederea selecționării și formării unei grupe de fete de clasa a IV-a, de nivel minihandbal.

Adaptându-mă la noile generații de copii, respectiv la ultimele tendințe în selecție, ale cluburilor private în special, având

contact permanent și neîntrerupt cu noutățile pe plan internațional, în vederea alcătuirii acestor centre de copii și juniori, care apar din ce în ce mai mult în România, fiind o concurență reală în plan național și prezintă mai mereu la toate nivelurile competiționale din România, am adaptat metodele de selecție standardelor actuale tehnice, tehnologice, dar și sociale, pregătind numeroase materiale tipărite, de la

fluturași promoționali și până la afișe A4 și A3.

Am vizitat alături de colega mea, doamna profesoară Savin Andreea, unitățile școlare din Piatra Neamț, ne-am prezentat înainte pentru a primi acceptul în vederea realizării scopului anunțat al vizitei noastre, peste tot fiind primiți fără probleme sau piedici majore, în fiecare an desfășurând acțiuni de selecție în aceste școli și păstrând relații de respect și bună colaborare cu toți

directorii și colegii de specialitate din municipiu și județ.

Au venit alături de noi și fete de la clasele a II-a și chiar a I-a, prezența lor alături de noi nu de puține ori descrețindu-ne frunțile și făcându-ne să zâmbim cu „gura mare”, fiind grozav de simpatice și pline de energie. Și le-am primit cu brațele

cu persoane noi și străine pentru majoritatea dintre ele, e o provocare pentru noi toți la fiecare întâlnire, fetele fiind mult mai sensibile la schimbări decât băieții. Adevărul este că în ziua de azi, într-o concurență reală cu jocurile video, internetul, balurile și excursiile, programele diverse de televiziune, e de admirat că

devină puternice, viitoare luptătoare, și în sport, dar mai ales în viață.

Astfel, am învățat pas cu pas câte o regulă a jocului de handbal, la final adunându-se o cărtică interesantă cu regulile jocului și multe poze. Și încă mai învățăm o grămadă de lucruri noi și frumoase, prin descoperire.

deschise alături de colegele lor mai mari.

Deși ne-am lovit de greutăți, ca la orice început de drum, consider că prin răbdare, calm și înțelegere am reușit să ne apropiem un nucleu stabil de copii pe care se va fonda viitoarea grupă – echipă de handbal feminin. Aproximarea unor caractere care până acum nu au cunoscut decât colectivul clasei lor la școală, îmbinarea lor într-o activitate cu totul nouă pentru ele, într-o locație nouă, dar mai ales

încă mai întâlnim copii care în loc să doarmă după ce vin de la școală sau să stea cu prietenele prin parcuri ori pe bancă în fața blocului, preferă cu o sinceritate nedisimulată și dezarmantă în același timp să petreacă acel timp liber practicând un sport, învățând să se ridice atunci când se împiedică unele de altele și îți arată „buba” cu lacrimi în ochi, aplecându-ne asupra lor părintește și cu o vorbă bună să le încurajăm să nu se dea bătute, să nu renunțe, să

Am cântat „La Mulți Ani” și am sărbătorit împreună zile de naștere cu bomboane și dulciuri la antrenamente, am participat deja la câteva competiții locale, care ne ajută să înțelegem de ce e bine, dar mai ales necesar să fim punctuale, să respectăm un program și o disciplină de grup, care ne arată că întrecerea e utilă și ne motivează să ne dorim mai multe lecții de antrenament pe săptămână, ca să

devenim mai buni, mai competitivi.

Am decis împreună **când** a sosit momentul potrivit să jucăm și contra echipelor de băieței (partenerii de joc), pregătite cu entuziasm de tinerii noștri colegi Ciocoiu Ionuț și Drăgoi Florin, astfel consfințind vinerea ca fiind ziua când fetițele au un țel comun....să învingă echipa de băieței. Care de altfel sunt colegii de la școală. Și ce meciuri se mai încing, ce concurență și ce întrecere între ei....

Din păcate, avem și fete care renunță sub scuza că au multe teme de pregătit, se apropie zilele de teste naționale pentru copii, au timp puțin, etc. Nimic nou pentru noi, cei ce le pregătim, dar imediat colegele lor de la școală se apără și spun că au la fel de mult și ele de învățat și totuși nu vor renunța la handbal, ca

altele. Un motiv în plus să le admir și să le respect decizia de a continua alături de noi.

Dacă ar fi să tragem o linie acum, după câteva luni de la momentul când au început handbalul la clubul nostru, putem să ne mândrim cu o grupă care cuprinde mulți copii, ce se pregătesc la sala de sport Obor din Dărmănești, dar și la sala de sport a școlii Nicu Albu din Precista.

Deja am participat în luna noiembrie 2015 la Memorialul „Ovidiu Țoc”, în luna decembrie 2015 la „Cupa Moș Crăciun” și la Festivalul de Minihandbal de la Focșani, în luna aprilie 2016 „Cupa Primăverii - Iepurașul de Paște” – în Săptămâna Școala Altfel, în luna iunie 2016 la Festivalul Național de Minihandbal organizat de Primăria și Consiliul Local Piatra Neamț și la Cupa 1

iunie de Ziua Copilului. De la fiecare competiție am avut grijă ca nici un copil să nu plece fără dulciuri, sucuri, premii, diplome, dar mai ales amintiri frumoase. Suntem convingeți că vom mai auzi de aceste fetițe în viitor, numele lor devenind aplaudate și pronunțate de multă lume. Și pe această cale, le dorim succes și putere de muncă.

Internetul și educația. Tendințe actuale și viitoare

Prof. Campău Maria, Prof. Poenaru Alexandra
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman

Educația este o componentă fundamentală a oricărei societăți întrucât asigură transmiterea și reproducerea culturală și socializarea membrilor tinerei generații. Din perspectivă sociologică, educația poate fi înțeleasă ca „un caz particular al proceselor de socializare, constând în transmiterea și reproducerea intergenerațională a conținuturilor și instrumentelor culturale ale unei societăți” (Hatos, 2011). În prezent se pune tot mai mult accentul pe relația educație-internet, în contextul în care noile tehnologii au contribuit în mare măsură la o schimbare în educație. Schimbarea constă în faptul că elevii folosesc tot mai mult internetul în realizarea sarcinilor școlare în defavoarea metodelor clasice (de pildă, vizita la bibliotecă). În niciun caz nu afirmăm că elevii nu mai merg la bibliotecă, varianta utilizării internetului este, pentru unii, calea cea mai ușoară pentru realizarea unor teme. Altfel spus, internetul produce o schimbare esențială în cultura școlară și sistemul de învățământ în general,

influențând raportarea elevilor față de sarcinile pe care le au de realizat, printr-o cultură a virtualului.

În lucrarea de față ne-am propus să prezentăm, într-o primă fază, o serie de considerații teoretice și statistice asupra problematicii internetului, apoi, vom face referire la relația internet-educație pornind de la o cercetare pe care am realizat-o, având ca grup țintă elevii Școlii Gimnaziale „Vasile Alecsandri” Roman. Vom examina pe scurt aspecte ce se referă la apariția internetului, efectele sociale ale internetului, date statistice ce au în vedere utilizarea internetului în România, relația internet-educație pentru care vom menționa avantaje și dezavantaje. Nu în ultimul rând, vom prezenta metodologia de lucru și rezultatele cercetării realizate.

Odată cu apariția primului web (World Wide Web) în 1995, internetul devine un sistem de informare și de comunicare la nivel global. Specialiștii în sociologia noilor tehnologii consideră internetul un „sistem comunicațional

dezvoltat la granița între două culturi: cea științifico-militară și cea a campusurilor-universitare” (Proulx, 2006). Opiniile despre internet sunt foarte variate, pe de o parte, unii autori consideră că acesta are un efect pozitiv pentru societate, însă pe de altă parte, alți autori consideră că internetul are un efect negativ.

Din perspectiva utilității pentru comunitate, unii autori sunt de părere că internetul aduce contribuții la „reînnoirea comunităților prin accentuarea legăturilor cu lumea socială și prin creșterea propriei puteri în această lume” (Kollock și Smith, 1998). Alți autori văd internetul și tehnologia ca pe un mijloc de asigurare a dominanței politice, prin crearea de mijloace de manipulare (Kollock și Smith, 1998). Pornind de la cele două variante, în mod firesc formulăm întrebarea „Ce schimbă internetul”? La o simplă analiză, internetul schimbă foarte multe aspecte cum ar fi: „comunicarea, publicul, cultura media, economia mass-media și cetățeanul” (Beciu, 2011). În această accepțiune, internetul a

pătruns în toate domeniile de activitate, desigur, și în educație. Nu de puține ori am utilizat o serie de platforme educaționale pentru a capta atenția elevilor într-o manieră interactivă dar și pentru a le dezvolta o serie de abilități de viață din acest punct de vedere (de exemplu Ael, Google Groups, brainly.ro, etc).

Cât despre efectele sociale provocate de internet, Proulx a descris mai multe perspective :

- Perspectiva „realistă”, conform căreia internetul ar trebui înțeles ca un element constitutiv acțiunii individuale, colective și instituționale;
- Perspectiva utilitarist-expresivistă, conform căreia internetul mediază un nou tip de raport între individ și propria subiectivitate, între individ și „ceilalți”;
- Perspectiva utopică, care consideră realitatea virtuală o resursă capabilă să redea oamenilor un sentiment autentic al libertății și al comunității.

Dintr-o altă abordare, internetul afectează și capitalul social individual, astfel (Wellman și Haase, 2001):

- Internetul contribuie la creșterea solidarității bazate pe rețele sociale în defavoarea solidarității bazate pe grupuri;
- Internetul promovează o „viață virtuală” ceea ce contribuie la reducerea

timpului petrecut alături de familie și prieteni și apariția unui dezinteres în ceea ce privește implicarea civică și politică în viața comunității.

Pornind de la informațiile prezentate mai sus, la nivel conceptual, putem afirma că internetul are atât aspecte pozitive cât și aspecte negative. Cu toate că, în prezent, unii actori sociali nu concep viața fără internet, sunt dependenți de acesta pentru realizarea unor sarcini la locul de muncă sau în viața privată, în România, conform Eurostat, în anul 2008 aproximativ 57% din populația țării nu a folosit niciodată un calculator (acasa, la serviciu sau în altă parte) ajungând ca în 2014 acest procent să scadă către valoarea de 36%. În ceea ce privește utilizarea frecventă a internetului în România (utilizatori frecvenți ai internetului sunt persoane care folosesc internetul în medie cel puțin o dată pe săptămână, în fiecare zi sau aproape în fiecare zi, conform Eurostat) valorile au fost în creștere din anul 2008 până în anul 2014. Astfel, dacă în 2008 statisticile ofereau un procent de 27 % de utilizatori frecvenți ai internetului, în 2014 procentul a crescut către o medie de 49% .

Continuăm demersul nostru și vom aborda relația internet-educație. Cu toții știm că în prezent internetul are un loc destul de

important în procesul de predare-învățare-evaluare. Internetul a devenit un instrument de lucru relevant pentru toți actorii din mediul educațional, atât în sala de clasă cât și în afara sa. Tehnologiile moderne oferă o paletă largă de informații, platforme, programe, acestea reprezentând baza pentru un nou sistem de furnizare a educației și de construire a cunoașterii, realizarea unui proces educațional relevant din perspectiva împlinirii și dezvoltării personale, dar și a societății în care se integrează elevii precum și a exercitării cetățeniei active.

Pe lângă Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind competențele cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți (2006/962/EC), oportunități ale utilizării TIC în procesul educațional sunt fundamentate și de Declarația Mileniului (adoptată în septembrie 2000 la Summit-ul Mileniului, de 191 țări, printre care și România); cel de-al doilea document stabilește, între obiectivele de dezvoltare ale mileniului, crearea unui parteneriat global pentru dezvoltare, care implică, printre alte aspecte, deschiderea accesului la beneficiile aduse de noile tehnologii, în special în ceea ce privește informația și comunicarea.

Printre avantajele utilizării tehnologiilor moderne de către elevi în activitatea de învățare enumerăm: facilitarea procesului de învățare, realizarea învățării prin acțiune, prin descoperire, prin colaborare, prin simularea rezolvării de probleme, rezolvarea creativă a unor sarcini de lucru, exersarea deprinderii de a lucra cu informația (de a căuta, prelucra și utiliza informația și nu de a o reține mecanic), exersarea deprinderii de accesare a resurselor necesare, de pildă, a dicționarilor online, a bibliotecilor virtuale, altfel spus dezvoltarea unor abilități de viață necesare elevului pentru a se forma ca ființă socială.

Cu toate că putem enumera foarte multe avantaje ale utilizării internetului în educație trebuie să fim conștienți că această perspectivă prezintă și o serie de limite și trebuie să fim prudenți atunci când îl utilizăm.

Printre dezavantajele cele mai vizibile pentru elevi ar fi alocarea unui timp foarte mare activității pe internet, obținerea unor informații fără prea mult efort (ceea ce contribuie în mod direct la un dezinteres față de cărți, enciclopedii, culegeri), poate contribui la reducerea creativității și nu în ultimul rând calitatea îndoielnică a unor informații.

Grosso modo, internetul este o sursă de informații prezentă activ în educație întrucât asigură accesul la informații din toate domeniile de cunoaștere, însumează posibilități imense de documentare și oferă actualitatea informațiilor în timp real, cu toate acestea trebuie să fim prudenți, echilibrați în utilizarea lui pentru a nu cădea în „capcana virtuală”.

Dar cum văd elevii Școlii Gimnaziale „Vasile Alecsandri” relația internet-educație? În vederea realizării cercetării am apelat la metoda cantitativă, utilizând tehnica chestionarului

autoadministrat. Universul cercetării, în acest caz, îl reprezintă respondenții de la Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman, elevi din clasele V-VIII, având la bază o eșantionare probabilist – stratificată. Astfel, cu o eroare admisă de 3 % și un nivel al încrederii de 95% pe baza unor formule specifice a rezultat un eșantion reprezentativ de 103 respondenți. Analiza datelor am realizat-o în SPSS.

Întrebările care au stat la baza acestei cercetări au fost următoarele:

- Utilizează elevii internetul în scop educațional?
- Cunoscut elevii site-uri /platforme educaționale?

• Ce surse folosesc elevii, în general, pentru procesul educativ?

• Cum văd elevii relația internet-educație în următorii cinci ani?

La întrebarea „Cât de interesat sunteți de Internet?” 45,6% dintre respondenți au răspuns foarte interesat, 43,7 % interesat iar 10,7 % au răspuns că sunt puțin interesați de acest aspect. Procentele sunt foarte clare, astfel că majoritatea respondenților sunt interesați de internet. Majoritatea respondenților au acces la internet acasă (99%) iar frecvența utilizării internetului este de 71,8% în favoarea variantei „zilnic”. Doar 3,9% dintre respondenți utilizează internetul „mai rar”. Dacă ar fi să ne gândim la orele petrecute zilnic în fața calculatorului răspunsurile au fost diverse, de la jumătate de oră (1,9%), 2 ore (30,1%), 3 ore (15,5%) până la 8 ore (1,9%). Un procent de 91,3% dintre respondenți utilizează internetul atât în scop personal cât și pentru școală. Elevii folosesc internetul pentru a căuta diverse informații folosite la realizarea temelor, portofoliilor, proiecte, etc. Dintre platformele/site-urile educaționale cunoscute de elevi, cele mai menționate au fost: edu.ro, AeL, brainly.ro, didactic.ro, scribd, wikipedia, moodle, etc. 79.6% dintre elevi au utilizat o platformă

educațională, în topul utilizărilor fiind Ael, brainly, scribd și wikipedia.

În mod firesc ne întrebăm ce alte surse de informare, în afară de internet, folosesc elevii noștri pentru propria educație. 73,8% au răspuns că apelează la cărți iar 4,9% culegeri și enciclopedii. Alte răspunsuri au făcut trimitere la bibliotecă, dicționare, manuale, memoratoare, documentare, etc. În urma analizei datelor am sesizat, în mod plăcut, că 63,1% dintre respondenți nu ar fi afectați dacă nu ar avea acces la internet timp de o lună. Acest procent ne duce cu gândul la ideea că elevii utilizează în mod responsabil internetul ca sursă de educație oferind un loc important și altor surse de informații, precum cele pe care le-am menționat mai sus. Doar 35% dintre respondenți ar fi afectați de lipsa internetului invocând ca motive următoarele: „nu voi afla informații suplimentare”, „va fi mai greu să realizez unele referate care ar necesita utilizarea internetului”, „nu aș putea atașa imagini în anumite portofolii”, „nu aș fi la curent cu noutățile”, „nu aș putea accesa site-ul școlii pentru a afla noutăți”, etc.

Ultima întrebare din chestionar s-a referit la relația internet-educație iar răspunsurile au fost pe măsură. Majoritatea

respondenților au legat viitorul educației de tehnologia modernă. Pe de o parte, unii elevi văd un viitor în care manualul și tabla clasică nu vor mai exista, locul lor fiind luat de tablete, manuale digitale și table inteligente, educația depinzând într-un anumit fel de internet, care, „va domina lumea” iar pe de altă parte, unii elevi au catalogat această relație ca fiind „mai dezvoltată”, „avansată”, „dependentă”, „educația va fi mai distractivă”, „performantă”, „puternică”, „strâns legată” etc.

Pornind de la obiectivele cercetării și anume:

- identificarea site-urilor educaționale cunoscute și utilizate de elevi,
- identificarea nivelului de utilizare a internetului în scop educațional,
- evidențierea unor surse de informare, în afară de internet, pentru procesul educațional,
- realizarea de către elevi a unei predicții în ceea ce privește relația internet – educație, putem formula o serie de concluzii.

Noile tehnologii au un rol destul de important pentru elevi în procesul educațional fiind o sursă relevantă de informare. Astfel, cele mai cunoscute și utilizate site-uri/platforme educaționale sunt edu.ro, AeL, brainly.ro, didactic.ro, scribd, wikipedia, moodle

alături de altele într-o proporție mai mică. Elevii utilizează astfel de platforme pentru realizarea de referate, teme, portofolii etc. Principalele surse de informare, în afară de internet, sunt cărți, enciclopedii, culegerile, dicționare, documentare etc. Cât despre relația internet-educație unii elevi au „prezis” un viitor îndrăzneț, tehnologizat, adaptat la condiții moderne de învățare, și anume înlocuirea manualului clasic cu manualul digital, înlocuirea tablei clasice cu table smart și existența tabletelor în școli.

Internetul, definit ca rețea universală de calculatoare sau interconectare de rețele (interconexiune of networks), este resursă - sursă de informații și de învățare dirijată și, în același timp un excepțional suport în activitățile de predare și învățare prin: acces la informații din toate domeniile de cunoaștere și activitate, posibilități uriașe de documentare și actualitatea informațiilor în timp real. Utilizarea Internetului în procesul de predare-învățare-evaluare poate fi considerat ca un instrument de optimizare și eficientizare a procesului didactic și nu ca un scop în sine.

Bibliografie

- Hatos, A, Educație, în Sociologie, Vlăsceanu, L.

(coord.), Editura Polirom, Iași, 2011, p 596-640.

- Beciu, C, Mass-media, public și societate, în Sociologie, Vlăsceanu, L. (coord.), Editura Polirom, Iași, 2011, p 679-736.

- Proulx, S, L'explosion de la communication. Introduction aux théories et aux pratiques de la communication, Paris: La Découverte, Collection „Grands Repères”, 2006.

- Smith, M. A., Kollock, P., Communities in Cyberspace, Londra, Routledge Publisher, 1998.

- Wellman, B., Haase A. Q., Does the Internet Increase, Decrease or Supplement Social Capital? în „American Behavioral Scientist”, vol. 45, no. 3, 2001, pp. 436–455.

- EUROSTAT, disponibil online la adresa <http://ec.europa.eu/eurostat>

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei **ȘCOALA MODERNĂ** va apărea în luna decembrie 2016. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: **management educațional; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; cercetări, studii etc.**

Materialele vor fi trimise până la data de **20 noiembrie 2016**, pe adresa **alfa.ccdnt@gmail.com**

Cerințe de tehnoredactare:

- ✎ Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;
- ✎ Font Arial nr. 12
- ✎ Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri
- ✎ Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta
- ✎ În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului

Număr realizat de:
Ana Macovei-bibliotecar
Elena-Roxana Irina-profesor-metodist
Dorin Davideanu-informatician

SCOALA MODERNA - publicatie trimestriala editata de C. C. D. Neamt
 Director: Florentina Vasiliu-Moise
florentina.vasiliu.moise.ccdnt@gmail.com

Colectivul de redactie:

prof. Florentina Vasiliu-Moise

prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina.ccdnt@gmail.com

prof. metodist Lacramioara Tinca - lacramioara.tinca.ccdnt@gmail.com

prof. metodist Gabriela Livia Curpanaru - gabriela.curpanaru.ccdnt@gmail.com

prof. metodist Carmen Muraru - carmen.muraru.ccdnt@gmail.com

prof. metodist Mioara Rosu- mioara.rosu.ccdnt@gmail.com

bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei.ccdnt@gmail.com

informatician Dorin Davideanu dorin.davideanu.ccdnt@gmail.com

Adresa redactiei: Piatra-Neamt, str. Petru Rares, nr. 24, tel. 0233-223885

E-mail: alfa.ccdnt@gmail.com

ISSN 2069 -4504

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
 revine exclusiv autorilor.**